

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 7ης Ιουλίου 1994 *

Στην υπόθεση T-43/92,

Dunlop Slazenger International Ltd, εταιρία αγγλικού δικαίου, με έδρα το Leatherhead (Ηνωμένο Βασίλειο) εκπροσωπούμενη από τον Nicholas Green, barrister, του δικηγορικού συλλόγου Αγγλίας και Ουαλτίας, ενεργούντος κατ' εντολήν των John Boyce και Richard Brent, solicitors, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Jean Hoss, 15, Côte d'Eich,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Berend-Jan Drijber, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον Scott Crosby, solicitor, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως 92/261/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 1992, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/32. 290 — Newitt κατά Dunlop Slazenger International και άλλων, ΕΕ L 131, σ. 32),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. L. Cruz Vilaça, Πρόεδρο, C. P. Briët, Α. Καλογερόπουλο, D. P. M. Barrington και J. Biancarelli, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 14ης Δεκεμβρίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της προσφυγής

- 1 Η παρούσα υπόθεση αφορά προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως 92/261/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 1992, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/32. 290 — Newitt

κατά Dunlop Slazenger International κ. λπ., ΕΕ L 131, σ. 32, στο εξής: απόφαση), με την οποία η Επιτροπή, αφενός, διαπίστωσε ότι η εταιρία Dunlop Slazenger International Ltd (στο εξής: DSI) παρέβη το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, προβλέποντας, όσον αφορά τις εμπορικές της σχέσεις με τους πελάτες της, γενική απαγόρευση εξαγωγής των προϊόντων της και λαμβάνοντας, από κοινού με ορισμένους αποκλειστικούς διανομείς της, διάφορα μέτρα με σκοπό την επιβολή αυτής της γενικής απαγορεύσεως εξαγωγής, και, αφετέρου, επέβαλε στην DSI πρόστιμο ύψους 5 εκατομμυρίων ECU. Επιπλέον, με την προσφυγή ζητείται η ακύρωση του εν λόγω προστίμου ή, επικουρικά, η μείωσή του.

Η καταγγελία

- 2 Η εταιρία αγγλικού δικαίου DSI, η οποία ήταν εγγεγραμμένη μέχρι τον Νοέμβριο του 1984 στα οικεία εμπορικά μητρώα με την επωνυμία International Sports Company Limited και κατόπιν με την επωνυμία Dunlop Slazengers Limited και η οποία αγοράστηκε, τον Μάρτιο του 1985, από τον όμιλο BTR plc (στο εξής: BTR) στο πλαίσιο της εκ μέρους του εν λόγω ομίλου αναλήψεως του ελέγχου της εταιρίας Dunlop Holdings plc, ασχολείται, στο πλαίσιο του ομίλου αυτού, με την παραγωγή και τη διανομή αθλητικών ειδών παγκοσμίως.
- 3 Στις 18 Μαρτίου 1987, η εταιρία αγγλικού δικαίου Newitt & Co. Ltd (στο εξής: Newitt), η οποία ασχολείται με το χονδρικό και το λιανικό εμπόριο αθλητικών ειδών, υπέβαλε στην Επιτροπή καταγγελία κατά της DSI, λόγω παραβάσεως των άρθρων 85, παράγραφος 1, και 86 της Συνθήκης ΕΟΚ.
- 4 Με την καταγγελία της η Newitt ανέφερε ότι αγόραζε από την DSI στο Ηνωμένο Βασίλειο μεγάλη ποικιλία αθλητικών ειδών, κυρίως μπάλες τένις και σκουός, τις οποίες διέθετε στη συνέχεια στην αγορά του κράτους αυτού ή εξήγε, κατά μεγάλο μέρος, στα άλλα κράτη της Κοινότητας και, ιδίως, στις

Κάτω Χώρες. Η Newitt προσήπτε στην DSI ότι εμπόδιζε με διάφορα μέτρα, ιδίως όσον αφορά τις τιμές, τις εξαγωγές προς τα άλλα κράτη της Κοινότητας, στα οποία η DSI διαθέτει

αποκλειστικούς διανομείς, στους οποίους επιθυμούσε με τον τρόπο αυτό να εξασφαλίσει απόλυτη εδαφική προστασία. Κατά την καταγγέλλουσα, αποτέλεσμα των επίμαχων μέτρων ήταν να μπορέσει η DSI να διαμοιράσει την κοινοτική αγορά και να είναι σε θέση να ασκεί έλεγχο επί των τιμών. Επιπλέον, και λόγω της δεσπόζουσας θέσεως της DSI στην αφορώσα τις μπάλες τένις και σκουός αγορά, η Newitt θεωρούσε ότι η DSI παρέβαινε επίσης το άρθρο 86 της Συνθήκης.

Η διοικητική διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής

- 5 Στις 23 Ιουνίου 1987, η Επιτροπή κοινοποίησε την ως άνω καταγγέλια στην DSI, η οποία, με έγγραφο της 12ης Αυγούστου 1987, ζήτησε από τους αποκλειστικούς διανομείς της να μην απαντήσουν χωρίς προηγούμενη διαβούλευση μαζί της στις ερωτήσεις που ενδεχομένως θα τους υπέβαλε η Επιτροπή. Στη συνέχεια η Επιτροπή, με έγγραφο της 20ής Οκτωβρίου 1987, απηύθυνε στην DSI προειδοποίηση σχετικά με τη σοβαρότητα των παραβάσεων που της προσάπτονταν, καλώντας την να τις σταματήσει σε περίπτωση που ήταν πράγματι υπεύθυνη για τις προσαπτόμενες κατ' αυτής της ενέργειες σε βάρος του ελεύθερου ανταγωνισμού.
- 6 Στις 3 και τις 4 Νοεμβρίου 1988, η Επιτροπή πραγματοποίησε έρευνα στις εγκαταστάσεις της εταιρίας All Weather Sports BV (στο εξής: AWS), η οποία είναι ο αποκλειστικός διανομέας της DSI στο Benelux για τη μάρκα Dunlop, καθώς και στις εγκαταστάσεις της εταιρίας Pinguin Sports BV (στο εξής: Pinguin), η οποία είναι ο αποκλειστικός διανομέας της DSI στις Κάτω Χώρες για τη μάρκα Slazenger.
- 7 Στις 7 Μαΐου 1990, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη σχετική με τη διάπραξη παραβάσεως διαδικασία, στις δε 29 Μαΐου 1990 απηύθυνε ανακοίνωση αιτιάσεων στην DSI, την AWS και την Pinguin.
- 8 Στις 16 Ιουλίου και στις 31 Ιουλίου 1990, αντίστοιχα, η DSI και η AWS υπέβαλαν στην Επιτροπή τις γραπτές παρατηρήσεις τους επί της ανακοινώσεως των αιτιάσεων και ανέπτυξαν τις προφορικές παρατηρήσεις τους στο πλαίσιο

ακροάσεως που πραγματοποιήθηκε στις 5 Οκτωβρίου 1990. Η Pinguin δεν απάντησε στην ανακοίνωση των αιτιάσεων.

- 9 Με τις απαντήσεις και τις παρατηρήσεις της η DSI δέχθηκε ότι έλαβε ορισμένα από τα μέτρα τα οποία της προσήπτε η Επιτροπή και εξέφρασε τη λύπη της για αυτά, ενώ η AWS ομολόγησε μεν τα περισσότερα από τα εκτιθέμενα στην ανακοίνωση των αιτιάσεων πραγματικά περιστατικά, αρνήθηκε όμως ότι αυτά μπορούν να αποτελούν, με μερικές εξαιρέσεις, παραβάσεις του άρθρου 85 της Συνθήκης.
- 10 Στις 12 Δεκεμβρίου 1990, η DSI κοινοποίησε στην Επιτροπή το κείμενο των νέων οδηγιών της, σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί προς τους κανόνες του ανταγωνισμού, τις οποίες απηύθυνε στο προσωπικό της και, στις 22 Ιανουαρίου 1991, το κείμενο της διέπουσας τις σχέσεις της με τους διανομείς της νέας συμβάσεως-πλαισίου.

Η απόφαση

- 11 Στις 18 Μαρτίου 1992 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση με την οποία διαπίστωσε ότι οι συμφωνίες αποκλειστικής διανομής της DSI περιελάμβαναν μια άγραφη ρήτρα, βάσει της οποίας η εταιρία αυτή ανέλαμβανε την υποχρέωση να εξασφαλίσει απόλυτη εδαφική προστασία στους αποκλειστικούς διανομείς της, προς τούτο δε οι συναπτόμενες μεταξύ της DSI και των μεταπωλητών και διανομέων της συμβάσεις πώλησεως περιελάμβαναν έναν όρο, επίσης άγραφο, με τον οποίο επιβαλλόταν στους τελευταίους γενική απαγόρευση εξαγωγής των προϊόντων της στις περιοχές των άλλων αποκλειστικών διανομέων της στην Κοινότητα.
- 12 Επιπλέον, με την απόφασή της η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η DSI, σε συνεννόηση με την AWS και την Pinguin, έλαβε, στο πλαίσιο της επιδιώξεως του ίδιου σκοπού της εξαλείψεως των παράλληλων εξαγωγών, σειρά μέτρων σχετικά με τις μπάλες τένις και σκουός, καθώς και με τις ρακέτες του τένις και τα είδη του γκολφ. Τα μέτρα αυτά συνίσταντο, πρώτον, στην άμεση εκ μέρους της DSI ή έμμεση, μέσω της θυγατρικής της στις Ηνωμένες Πολιτείες, άρνηση εφοδιασμού της Newitt, δηλαδή της καταγγέλλουσας εταιρίας, με τα οικεία προϊόντα τον Οκτώβριο του 1986, τον Ιούνιο του 1987 και το 1988, δεύτερον, ο

έναντι της Newitt και των άλλων εγκατεστημένων στο Ηνωμένο Βασίλειο εμπόρων καθορισμός των τιμών με τέτοιο τρόπο ώστε αυτοί να μην μπορούν να εξάγουν σε ανταγωνιστικές τιμές τα εν λόγω προϊόντα στις αγορές των άλλων κρατών μελών, τρίτον, η επαναγορά των παράλληλα εξαχθέντων προϊόντων της, τέταρτον, η σήμανση των προϊόντων της ώστε να είναι δυνατή η εξακρίβωση της προελεύσεως των παράλληλων εισαγωγών, με σκοπό την εξάλειψή τους, και, τέλος, η επίθεση σε ορισμένα από τα προϊόντα της του σήματος της εθνικής ομοσπονδίας τένις των Κάτω Χωρών, προς όφελος μόνο του δικτύου αποκλειστικής διανομής της.

- 13 Κατά την απόφαση (σημείο 70), οι παραβάσεις της DSI άρχισαν το 1977 και έπαυσαν μόλις το 1990, εκτός όσον αφορά τα μέτρα περί τιμών. Ως εκ του σκοπού της και του γενικού χαρακτήρα της, η απαγόρευση εξαγωγής επηρέασε πολύ έντονα τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών, λαμβανομένης υπόψη της σημαντικής θέσεως της DSI στην αγορά των αθλητικών ειδών, δεδομένου ότι η εταιρία αυτή κατείχε το 1989 το 39 % της αφορώσας τις μπάλες τένις τύπου First Grade αγοράς και το 63 %, κατά μέσο όρο, της αφορώσας τις μπάλες σκουός αγοράς και δεδομένου ότι είχε έντονη παρουσία στην αγορά των ρακετών του τένις και των ειδών του γκολφ. Όσον αφορά τα άλλα μέτρα της DSI, που είχαν επίσης ως σκοπό την παρεμπόδιση των συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών, με τα μέτρα αυτά κατέστη δυνατή, σε πολλές περιπτώσεις, η εξάλειψη των εισαγωγών ή η εξουδετέρωση των αποτελεσμάτων τους επί των τιμών και η σχεδόν πλήρης παύση των πραγματοποιούμενων από τη Newitt εξαγωγών προς τα άλλα κράτη μέλη, καθώς και, όπως φαίνεται, των παράλληλων εξαγωγών εκ μέρους άλλων εμπόρων εγκατεστημένων στο Ηνωμένο Βασίλειο.
- 14 Κατά την απόφαση, οι συμφωνίες αποκλειστικής διανομής της DSI δεν μπορούσαν να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1983/83 της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 1983, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης σε κατηγορίες συμφωνιών αποκλειστικής διανομής (ΕΕ L 173, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 1983/83), λόγω του ότι με τις συμφωνίες αυτές επιβάλλονταν στα συμβαλλόμενα μέρη υποχρεώσεις συνεπαγόμενες παρεμπόδιση του ανταγωνισμού, οι οποίες υπερέβαιναν τους επιτρεπόμενους βάσει του άρθρου 2 του εν λόγω κανονισμού περιορισμούς, καθόσον, ιδίως, συνοδεύονταν από σιωπηρό όρο περί απόλυτης εδαφικής προστασίας και, επιπλέον, από εναρμονισμένες πρακτικές εμπίπτουσες στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3, στοιχείο δ', του κανονισμού αυτού. Εξάλλου, οι συμφωνίες αυτές δεν κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή, οπότε δεν υπήρχε η δυνατότητα να τύχουν ατομικής απαλλαγής, η οποία εν πάση περιπτώσει δεν θα έπρεπε να τους χορηγηθεί.

- 15 Τέλος, στη σοβαρότητα των παραβάσεων και τη σημαντική τους διάρκεια προσετέθη, πάντοτε κατά την απόφαση, η συμπεριφορά της DSI ύστερα από την ανακοίνωση των αιτιάσεων, καθόσον η εν λόγω εταιρία, αφενός, απέστειλε στις 12 Αυγούστου 1987 έγγραφο στους αποκλειστικούς διανομείς της ζητώντας τους να μην απαντήσουν, χωρίς προηγούμενη συνεννόηση μαζί της, σε ενδεχόμενες ερωτήσεις της Επιτροπής και, αφετέρου, δεν έλαβε παρά με καθυστέρηση μέτρα για να συμμορφωθεί προς τους κανόνες του ανταγωνισμού, πληροφορώντας τους αποκλειστικούς διανομείς της μόλις τον Ιανουάριο του 1991 ότι μπορούσαν να δέχονται παραγγελίες που προορίζονταν για εξαγωγές εντός Κοινότητας, διατηρώντας την πρόθεσή της να συνεχίσει να εφαρμόζει έναντι των αποκλειστικών διανομέων της ένα σύστημα διαφοροποιημένων τιμών και εκπτώσεων (σημείο 69 της αποφάσεως).
- 16 Βάσει όλων αυτών των λόγων, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφασή της, το διατακτικό της οποίας ορίζει τα ακόλουθα:

«Άρθρο 1

Η Dunlop Slazenger International Ltd παρέβη το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ, εφαρμόζοντας στις εμπορικές της σχέσεις με τους πελάτες της γενική απαγόρευση εξαγωγών των προϊόντων [της] με στόχο να προστατεύσει το δίκτυο αποκλειστικής της διανομής και λαμβάνοντας για ορισμένα από τα προϊόντα αυτά (μπάλλες του τένις, μπάλες του σκουός, ρακέτες του τένις, είδη γκολφ) ποικίλα μέτρα — άρνηση παραδόσεων, αποτρεπτικά μέτρα σε θέματα τιμών, σήμανση και παρακολούθηση των εξαγόμενων προϊόντων, μαζική αγορά [επαναγορά] εξαγόμενων προϊόντων, χρήση που προκαλεί διακρίσεις επισήμων ενδειξεων — για να τηρηθεί η εν λόγω απαγόρευση.

Η All Weather Sports International BV παρέβη το άρθρο 85, παράγραφος 1, γιατί προκάλεσε και συνεργάστηκε στην εφαρμογή των μέτρων αυτών στις Κάτω Χώρες, όσον αφορά τα προϊόντα Dunlop.

Η Pinguin Sports BV παρέβη το άρθρο 85, παράγραφος 1, γιατί ενθάρρυνε την εφαρμογή παρόμοιων μέτρων στις Κάτω Χώρες όσον αφορά τα προϊόντα Slazenger.

Άρθρο 2

Επιβάλλεται πρόστιμο ύψους 5 εκατομμυρίων ECU στην Dunlop Slazenger International Ltd και πρόστιμο ύψους 150 000 ECU στην All Weather Sports Benelux BV (που ανέλαβε το ενεργητικό της All Weather Sports BV) για τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1.»

Η διαδικασία

- 17 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η DSI άσκησε την παρούσα προσφυγή, που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 Μαΐου 1992.

- 18 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, σε ορισμένες γραπτές ερωτήσεις. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο ζήτησε από την Επιτροπή να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα. Κατά την προφορική διαδικασία της 14ης Δεκεμβρίου 1993, οι διάδικοι ανέπτυξαν τις προφορικές τους παρατηρήσεις και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

Αιτήματα των διαδίκων

- 19 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την απόφαση καθόσον αφορά την DSI,
 - να ακυρώσει ή να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε με την απόφαση στην DSI,
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, και
 - να υποχρεώσει την Επιτροπή να επιστρέψει στο σύνολό τους στην DSI τα ποσά τα οποία κατέθεσε προς σύσταση εγγυήσεως για την καταβολή του προστίμου.
- 20 Η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει ως απαράδεκτο το αίτημα με το οποίο ζητείται από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει την Επιτροπή να επιστρέψει στην DSI τα ποσά τα οποία κατέθεσε προς σύσταση εγγυήσεως για την καταβολή του προστίμου·
 - κατά τα λοιπά, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
 - να καταδικάσει την DSI στα έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως

Όσον αφορά την τυπική νομιμότητα και το σύννομο της διαδικασίας κοινοποίησης της αποφάσεως

- 21 Σχετικά με την τυπική νομιμότητα και το σύννομο της διαδικασίας κοινοποίησης της αποφάσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται τρεις λόγους ακυρώσεως, αφορώντες, αντίστοιχα, το σύννομο της επικυρώσεως της αποφάσεως και της κοινοποίησής της προς την ίδια, το σύννομο της εκδόσεως της αποφάσεως αυτής, λόγω προσβολής της αυτονομίας της βουλήσεως της Επιτροπής, και, τέλος, παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως, καθόσον η Επιτροπή δεν μνημόνευσε, στην απόφασή της, ορισμένα έγγραφα τα οποία επικαλείται με το υπόμνημα αντικρούσεώς της.

Επί του πρώτου λόγου, ο οποίος στηρίζεται σε παρατυπίες της διαδικασίας επικυρώσεως και κοινοποιήσεως της αποφάσεως

Περίληψη των λόγων και των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων

- 22 Η προσφεύγουσα, επικαλούμενη την απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 1992, T-79/89, T-84/89 T-85/89, T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89 T-98/89, T-102/89 και T-104/89, BASF κατά Επιτροπής (Συλλογή 1992, σ. II-315), ισχυρίζεται ότι η απόφαση ενδέχεται να μην εκδόθηκε συμφώνως προς τον εσωτερικό κανονισμό της Επιτροπής, ιδίως προς το άρθρο 12. Διατείνεται ότι το έγγραφο της αποφάσεως που της κοινοποιήθηκε δεν επικυρώθηκε από τον Πρόεδρο της Επιτροπής και ότι, παρά το γεγονός ότι η απόφαση έπρεπε κατ' αρχήν να υπογραφεί από τον υπεύθυνο για θέματα ανταγωνισμού Επίτροπο, το έγγραφο που της κοινοποιήθηκε δεν είχε την υπογραφή του αλλά έφερε απλώς επικύρωση του Γενικού Γραμματέα της Επιτροπής.

- 23 Η Επιτροπή διατείνεται ότι η απόφαση εκδόθηκε συμφώνως προς τον εσωτερικό της κανονισμό. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής και ο Γενικός Γραμματέας της επικύρωσαν την απόφαση στις δύο αυθεντικές γλώσσες, την αγγλική και την ολλανδική, το δε έγγραφο της κοινοποίησεως έφερε την υπογραφή του αρμόδιου για θέματα ανταγωνισμού Επιτρόπου.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 24 Καταρχάς, δεδομένου ότι με τον λόγο ακυρώσεως τον οποίο επικαλείται η προσφεύγουσα αμφισβητείται το σύννομο της εκδόσεως και της επικυρώσεως της αποφάσεως, καθώς και η συμφωνία του εγγράφου που της κοινοποιήθηκε προς το πρωτότυπο, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα δεν επικαλείται καμία ένδειξη ούτε κάποια συγκεκριμένη περίσταση ικανή να αποδυναμώσει το τεκμήριο νομιμότητας που ισχύει για τις κοινοτικές πράξεις, όσον αφορά τόσο την έκδοση και την επικύρωση της αποφάσεως όσο και τη συμφωνία του περιεχομένου του εγγράφου που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα προς το πρωτότυπο κείμενο.
- 25 Στη συνέχεια, όσον αφορά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας με τους οποίους αμφισβητεί την τυπική νομιμότητα του κειμένου της αποφάσεως που της κοινοποιήθηκε, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, καταρχάς, ότι το άρθρο 16 του προσωρινού εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής, όπως ίσχυε κατά την έκδοση της αποφάσεως, ορίζει, στο τρίτο εδάφιο, ότι ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής «λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την κοινοποίηση (...) των πράξεων της Επιτροπής». Επιπλέον, δυνάμει των άρθρων 10 και 12, πρώτο εδάφιο, ο Γενικός Γραμματέας επιφορτίζεται με τη καταγραφή των αποφάσεων της Επιτροπής, όσον αφορά τόσο τα πρακτικά των συνεδριάσεων της Επιτροπής, κατά τη διάρκεια των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις αυτές, όσο και τα πρωτότυπα κείμενα των αποφάσεων αυτών, τα οποία επισυνάπτονται στα πρακτικά. Στη συνέχεια, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το κοινοποιηθέν στην προσφεύγουσα έγγραφο της αποφάσεως φέρει την ένδειξη «ακριβές αντίγραφο» («certified copy»), την υπογραφή του Γενικού Γραμματέα της Επιτροπής, καθώς και το όνομα του υπεύθυνου για θέματα ανταγωνισμού Επιτρόπου.

Τέλος, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, για να είναι σύνομη η κοινοποίηση μιας αποφάσεως, αρκεί η εν λόγω απόφαση να κοινοποιηθεί στον αποδέκτη της και αυτός να είναι σε θέση να λάβει γνώση του περιεχομένου της (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Φεβρουαρίου 1973, 6/72, Euroemballage και Continental Can κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 445, σκέψη 10, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Μαΐου 1991, T-12/90, Bayer κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-219), υπό την προϋπόθεση, επιπλέον, ότι οι ενδεχόμενες πλημμέλειες κατά τη διαδικασία κοινοποιήσεως δεν θίγουν τη νομιμότητα της ίδιας της κοινοποιηθείσας πράξεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1972, 48/69, ICI κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 99, σκέψεις 39 και 40, και 52/69, Geigy κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 189, σκέψη 18), δεδομένου ότι, εν πάση περιπτώσει, από καμία διάταξη δεν επιβάλλεται να υπογράφεται από το αρμόδιο μέλος της Επιτροπής το κοινοποιούμενο σε επιχείρηση κείμενο της αποφάσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Οκτωβρίου 1989, 97/87 έως 99/87, Dow Chemical Iberica κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 3165, σκέψη 59).

- 26 Συνεπώς, πρέπει να απορριφθούν και τα δύο σκέλη αυτού του λόγου ακυρώσεως.

Επί του δευτέρου λόγου, που στηρίζεται σε πλημμέλειες οι οποίες επηρέασαν τη διαδικασία εκδόσεως της αποφάσεως

Περίληψη των λόγων και των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων

- 27 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι με δύο δελτία ανακοινωθέντων τύπου της 17ης και της 18ης Μαρτίου 1992 έγινε γνωστό, την προηγούμενη και την ίδια την ημέρα της εκδόσεως της αποφάσεως, ότι η DSI επρόκειτο να καταδικαστεί σε πρόστιμο λόγω παραβάσεως των κανόνων του ανταγωνισμού. Τα εν λόγω ανακοινωθέντα επηρέασαν δυσμενώς τον τρόπο εκδόσεως της αποφάσεως, διότι με αυτές προδικαζόταν το περιεχόμενό της και έτσι εμποδίστηκαν οι επίτροποι, η αυτονομία της βουλήσεως των οποίων με τον τρόπο αυτό διακυβεύθηκε, να εκτιμήσουν και να εξετάσουν ορθά την ουσία της υποθέσεως.

- 28 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι δεν επέτρεψε τη δημοσίευση καμιάς ανακοινώσεως στον τύπο πριν την έκδοση της αποφάσεως και υποστηρίζει ότι από τις διεξαχθείσες επ' αυτού έρευνες δεν κατέστη δυνατό να στοιχειοθετηθεί η ευθύνη κάποιου από τους υπαλλήλους της. Τα εν λόγω ανακοινωθέντα, που στηρίζονταν αποκλειστικά σε υποθέσεις, δεν θα μπορούσαν εν πάση περιπτώσει να θίξουν την ανεξαρτησία της Επιτροπής ως συλλογικού σώματος, δεδομένου ότι η άποψη της Επιτροπής εκφράζεται μόνο με την απόφασή της. Συνεπώς, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 1978, 22/76, United Brands κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σ. 75, σκέψεις 284 έως 288).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 29 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, έστω και αν γίνει δεκτό ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής είναι υπεύθυνες για τη διαρροή των πληροφοριών στις οποίες αναφέρονται τα ανακοινωθέντα τύπου που επικαλείται η προσφεύγουσα, πράγμα το οποίο ωστόσο αρνείται η Επιτροπή και δεν αποδεικνύει η προσφεύγουσα, το γεγονός αυτό εν πάση περιπτώσει δεν θα είχε επίπτωση επί της νομιμότητας της αποφάσεως. Επομένως, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στοιχεία από τα οποία να αποδεικνύεται ότι η απόφαση δεν θα είχε ληφθεί ή θα είχε διαφορετικό περιεχόμενο αν δεν υφίσταντο τα επίμαχα ανακοινωθέντα (προαναφερθείσα απόφαση United Brands κατά Επιτροπής, σκέψη 286) ή, ακόμα, ότι η Επιτροπή εξέδωσε την απόφασή της στηριζόμενη «σε σκέψεις άλλες εκτός των περιλαμβανομένων σε αυτήν» (απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 1991, T-30/89, Hilti κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-1439, σκέψη 136), ο λόγος αυτός πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου, που στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι η απόφαση εκδόθηκε ύστερα από πλημμελή διοικητική διαδικασία

Περίληψη των λόγων και των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων

- 30 Με το υπόμνημα απαντήσεώς της η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το υπόμνημα αντικρούσεως της Επιτροπής περιλαμβάνει ορισμένα παραρτήματα (τα

υπ' αριθμόν 9, 13 έως 17 και 20 έως 27), τα περισσότερα από τα οποία έχουν συνταχθεί στα ολλανδικά και τα οποία, αν και μνημονεύονται στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, δεν μνημονεύονται ρητώς στην απόφαση. Ισχυρίζεται ότι εξ αυτού προκύπτει παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως, καθόσον η Επιτροπή, παραλείποντας να μνημονεύσει τα έγγραφα αυτά στην απόφασή της, δεν δικαιούται να τα επικαλείται με το υπόμνημα αντικρούσεως της, καθόσον μάλιστα το γεγονός ότι στην απόφαση δεν γινόταν λόγος για τα εν λόγω έγγραφα οδήγησε την προσφεύγουσα να υποθέσει ότι οι σχετικές εξηγήσεις που έδωσε κατά τη διοικητική διαδικασία ήταν επαρκείς και ότι ελήφθησαν υπόψη κατά την έκδοση της αποφάσεως.

- 31 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι τα εν λόγω παραρτήματα, στον βαθμό που αφορούν πραγματικά ζητήματα, μνημονεύθηκαν στην ανακοίνωση των αιτιάσεων και γνωστοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα, η οποία, όπως προκύπτει από τις παρατηρήσεις της σε απάντηση στην εν λόγω ανακοίνωση, δεν διαμαρτυρήθηκε για το γεγονός ότι ορισμένα έγγραφα συντάχθηκαν στα ολλανδικά και δεν αντέκρουσε τα αποδεικτικά στοιχεία που προέκυπταν σε βάρος της από τα έγγραφα αυτά, ούτε έδωσε καμία σχετική εξήγηση. Έτσι, η Επιτροπή θεωρεί ότι, ελλείψει εξηγήσεων εκ μέρους της προσφεύγουσας, δικαίως συνήγαγε από τη σιωπή της ότι η περιλαμβανόμενη στην ανακοίνωση των αιτιάσεων παρουσίαση των πραγματικών περιστατικών μπορούσε να θεωρηθεί ως ακριβής.
- 32 Όσον αφορά τις νομικές αρχές, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι ενέργειές της ήταν απολύτως σύμφωνες προς το άρθρο 4 του κανονισμού της 99/63/ΕΟΚ, της 25ης Ιουλίου 1963, περί των ακροάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 008/01, σ. 37, στο εξής: κανονισμός 99/63), και τη νομολογία του Δικαστηρίου, δεδομένου ότι στην απόφασή της ασχολήθηκε αποκλειστικά με τις αιτιάσεις και τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων η DSI εξέφρασε την άποψή της, με βάση τα επίδικα έγγραφα, τα οποία μνημονεύονταν στο σύνολό τους στην ανακοίνωση των αιτιάσεων και περί των οποίων γίνεται επανειλημμένα λόγος, χωριστά και συνολικά, στην απόφαση, από τα οποία η προσφεύγουσα μπορούσε να ελέγξει το βάσιμο της αποφάσεως. Κατά τα λοιπά, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν ήταν υποχρεωμένη να μνημονεύσει χωριστά κάθε ένα από τα έγγραφα αυτά στο κείμενο της αποφάσεώς της (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1970, 41/69, ACF Chemiefarma κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 397, της 29ης Οκτωβρίου 1980, 209/78 έως 215/78 και 218/78, van Landewyck κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/III, σ. 207, και της 2ας Μαρτίου 1983, 7/82, GVL κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 483). Τέλος, παρατηρεί ότι τα εν λόγω έγγραφα, αφενός, αντικρούουν τους προβαλλόμενους με το δικόγραφο της προσφυγής ισχυρισμούς, χωρίς από αυτά να

ανακύπτουν νέα ζητήματα, και, αφετέρου, ότι τα έγγραφα αυτά έπρεπε να προσκομισθούν ενώπιον του Πρωτοδικείου, δυνάμει του άρθρου 43, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, ως απαραίτητα για τον εκ μέρους του Πρωτοδικείου έλεγχο της αποφάσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 33 Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας με τον οποίο τίθεται ζήτημα σχετικά με την τήρηση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και τον σεβασμό του συναφούς δικαιώματος άμυνας, όπως προβλέπονται από το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25, στο εξής: κανονισμός 17), και από τα άρθρα 3 και 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 99/63, οι διάδικοι συμφωνούν ότι τα οικεία έγγραφα, τα οποία περιλαμβάνονται σε παράρτημα του υπομνήματος αντικρούσεως, μνημονεύθηκαν στην ανακοίνωση των αιτιάσεων της 29ης Μαΐου 1990 και ότι γνωστοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα. Επομένως, η τελευταία είχε τη δυνατότητα να αντικρούσει τα αποδεικτικά στοιχεία σε βάρος της που περιλαμβάνονταν στα έγγραφα αυτά και να εκθέσει την άποψή της. Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασιμώς να ισχυρίζεται ότι διαπράχθηκε παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και προσβολή του δικαιώματος άμυνας, καθόσον η Επιτροπή, με την απόφασή της, δεν στηρίχθηκε, έναντί αυτής, σε άλλα αποδεικτικά στοιχεία πέραν εκείνων επί των οποίων η προσφεύγουσα είχε την ευκαιρία να εκθέσει την άποψή της, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού 99/63 (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 24ης Οκτωβρίου 1991, T-2/89, Petrofina κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-1087, σκέψη 39, της 10ης Μαρτίου 1992, T-9/89, Hüls κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-499, και της 9ης Ιουλίου 1992, T-66/89, Publishers Association κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-1995).
- 34 Όσον αφορά τον προβαλλόμενο στο πλαίσιο αυτού του λόγου ακυρώσεως ισχυρισμό της προσφεύγουσας, η οποία διατείνεται ότι η Επιτροπή έχει υποχρέωση να μνημονεύει, με την απόφασή της, το σύνολο των εγγράφων στα οποία βασίστηκε για την έκδοσή της, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τη σχετική νομολογία, κάθε απόφαση ναί μεν πρέπει να κατονομάζει τα αποδεικτικά στοιχεία βάσει των οποίων σχημάτισε πεποίθηση η Επιτροπή, δεν χρειάζεται όμως να απαριθμεί πλήρως όλα τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία, αλλά αρκεί να αναφέρεται σ' αυτά συνολικά (προαναφερθείσα απόφαση Petrofina κατά Επιτροπής, σκέψη 39).

- 35 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι αυτός ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά την ουσιαστική νομιμότητα της αποφάσεως

- 36 Από το άρθρο 1 της αποφάσεως προκύπτει ότι προσάπτεται στην προσφεύγουσα, αφενός, ότι επέβαλε στους αντισυμβαλλομένους της, στο πλαίσιο της συμβατικής πρακτικής της, γενική απαγόρευση εξαγωγής των προϊόντων της (I) και, αφετέρου, ότι έλαβε διάφορα μέτρα για να εξασφαλίσει την πραγματική τήρηση της απαγορεύσεως αυτής (II). Οι προβαλλόμενοι από την προσφεύγουσα λόγοι με τους οποίους ζητείται η ακύρωση του άρθρου 1 της αποφάσεως και, κατά συνέπεια, η ακύρωση και του άρθρου 2 πρέπει να εξεταστούν σε συνάρτηση με αυτή τη διπλή αιτίαση.

I — Επί της γενικής απαγορεύσεως εξαγωγής

- 37 Η προσφεύγουσα αρνείται ότι επέβαλε γενική απαγόρευση εξαγωγής (Α). Επιπλέον, αμφισβητεί την έκταση και το περιεχόμενο την οποία θα μπορούσε να έχει μια τέτοια απαγόρευση (Β), καθώς και το χρονικό διάστημα κατά το οποίο φέρεται ότι επιβλήθηκε η απαγόρευση αυτή (Γ).

A — Επί της υπάρξεως γενικής απαγορεύσεως εξαγωγής των προϊόντων, την οποία η προσφεύγουσα επέβαλε στους αντισυμβαλλομένους της

- 38 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ύπαρξη γενικής απαγορεύσεως εξαγωγής την οποία της προσάπτεται ότι επέβαλε, αφενός, με τις συμβάσεις αποκλειστικής διανομής (α) και, αφετέρου, στο πλαίσιο των συναπτόμενων από την ίδια συμβάσεων πωλήσεως (β).

α) Επί της υπάρξεως γενικής απαγορεύσεως εξαγωγής στο πλαίσιο του συστήματος αποκλειστικής διανομής της προσφεύγουσας

Περίληψη των λόγων των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων

- 39 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η απόφαση δεν περιλαμβάνει επαρκή αιτιολογία και ότι δεν υφίστανται επαρκή αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξή της, καθόσον με αυτή διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα επέβαλε, με τις συμφωνίες αποκλειστικής διανομής της, γενική απαγόρευση εξαγωγής των προϊόντων της σε χώρες στις οποίες διαθέτει αποκλειστικούς διανομείς, με σκοπό να τους εξασφαλίσει απόλυτη εδαφική προστασία.
- 40 Συναφώς, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή, πρώτον, ότι περιόρισε την έρευνά της σε δύο από τους αποκλειστικούς διανομείς της εντός του Βελγίου, την AWS και την Pinguin. Δεδομένου δεν διεξήγαγε έρευνα σε άλλους μεταπωλητές και σε άλλες περιοχές πέραν εκείνων που μνημονεύονται στην απόφαση, η Επιτροπή δεν μπορεί να συμπεραίνει ότι υφίστατο γενική απαγόρευση εξαγωγής.
- 41 Δεύτερον, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι τα στοιχεία στα οποία βασίστηκε η Επιτροπή για να διαπιστώσει την ύπαρξη γενικής απαγορεύσεως εξαγωγής είναι έγγραφα της 14ης Δεκεμβρίου 1977, της 5ης Αυγούστου 1985, της 16ης Ιουνίου 1986 και της 15ης Οκτωβρίου 1986, αντιστοίχως, τα οποία απέστειλε στην καταγγέλλουσα εταιρία Newitt και όχι στους αποκλειστικούς διανομείς της, οι οποίοι, κατά τα λοιπά, δεν αναγνώρισαν την ύπαρξη μιας τέτοιας απαγορεύσεως. Δέχεται ότι ναι μεν οι περιλαμβανόμενες στα έγγραφα αυτά μονομερείς δηλώσεις της προσφεύγουσας ως παραγωγού θα μπορούσαν να θεωρηθούν, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, ότι εντάσσονται στο πλαίσιο συμφωνίας ή εναρμονισμένης πρακτικής με τους αποκλειστικούς μεταπωλητές της (αποφάσεις της 25ης Οκτωβρίου 1983, 107/82, AEG κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 3151, και της 17ης Σεπτεμβρίου 1985, 25/84 και 26/84, Ford κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 2725), εντούτοις η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι οι δηλώσεις αυτές αποτελούν μέρος ενιαίας και συντονισμένης πολιτικής, εφαρμοζόμενης έναντι των άλλων αγοραστών των προϊόντων της και η οποία αποτελεί

το χαρακτηριστικό του συνόλου των συμβατικών της σχέσεων με τους αποκλειστικούς διανομείς της. Επομένως, η συμπεριφορά της δεν ήταν «προγραμματισμένη», όπως απαιτείται εν προκειμένω από τη νομολογία (προαναφερθείσα απόφαση AEG κατά Επιτροπής, σκέψη 39).

- 42 Τρίτον, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι οι καταγγελίες των αποκλειστικών διανομέων της, από τις οποίες, κατά την απόφαση, αποδεικνύεται η ύπαρξη όρου περί απαγορεύσεως εξαγωγής με σκοπό την προστασία τους από τις παράλληλες εισαγωγές, δείχνουν απλώς ότι αυτοί οι διανομείς πίστεψαν, όταν εθίγησαν τα συμφέροντά τους από τις πραγματοποιούμενες από την DSI πωλήσεις στο ειδικό πλαίσιο των παραδοσιακών εμπορικών σχέσεων της με τη Newitt, ότι η DSI ενήργησε κατά παράβαση των νομίμων όρων αποκλειστικότητας που περιλαμβάνονταν στις συμφωνίες διανομής.
- 43 Η Επιτροπή επικαλείται, πρώτον, το έγγραφο της 12ης Αυγούστου 1987, με το οποίο η προσφεύγουσα ζήτησε από την AWS και την Pinguin να αρνηθούν να απαντήσουν, χωρίς προηγούμενη διαβούλευση μαζί της, σε ενδεχόμενες ερωτήσεις της Επιτροπής στο πλαίσιο της διαδικασίας προς διαπίστωση παραβάσεως. Ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα, δεδομένου ότι επέβαλε υποχρέωση σιωπής στους αποκλειστικούς διανομείς της, δεν μπορεί πλέον να διατείνεται ότι οι εν λόγω διανομείς δεν δέχθηκαν την ύπαρξη γενικής απαγορεύσεως εξαγωγής στις συμφωνίες τους περί της αποκλειστικής διανομής.
- 44 Η Επιτροπή επικαλείται, δεύτερον, ως απόδειξη της υπάρξεως γενικής απαγορεύσεως εξαγωγής, στο πλαίσιο των συμφωνιών αποκλειστικής διανομής της προσφεύγουσας, μια σειρά εγγράφων τα οποία η προσφεύγουσα απέστειλε στη Newitt.
- 45 Το πρώτο από τα έγγραφα αυτά, με ημερομηνία 14 Δεκεμβρίου 1977, το οποίο απέστειλε η προσφεύγουσα όταν είχε τότε την επωνυμία Dunlop Sports Company, περιλαμβάνει ιδίως την ακόλουθη φράση: «May I emphasize that this offer is made on the understanding that the goods offered by you will be through your normal retail premises and not for export in bulk to overseas agencies without our prior permission or to other outlets within the UK for resale by companies with whom Dunlop Sports Company do not have a trading account.» («Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στο ότι η προσφορά αυτή γίνεται υπό την προϋπόθεση ότι τα πωλούμενα από σας προϊόντα θα διατεθούν μέσω του συνήθους δικτύου λιανικής πώλησεως και δεν θα εξαχθούν χονδρικά στο εξωτερικό χωρίς προηγούμενη

άδειά μας ή δεν θα διατεθούν με άλλο τρόπο εντός του Ηνωμένου Βασιλείου προς μεταπώληση από εταιρίες με τις οποίες η Dunlop Sports Company δεν διατηρεί εμπορικές σχέσεις.»)

- 46 Στο δεύτερο έγγραφο, με ημερομηνία 5 Αυγούστου 1985, διαλαμβάνεται ότι: «I would confirm our export policy as quite simply not allowing shipments to any world market where we have local legal distributor agreements where to supply via a third party would be both a breach of contract and poor commercial practice. In essence all European markets are covered by such agreements (...)» [«Σας επιβεβαιώνω ότι η εξαγωγική πολιτική μας συνίσταται απλώς στο να μη δεχόμαστε εξαγωγή σε οποιαδήποτε αγορά ανά την υφήλιο στην οποία έχουμε επίσημες συμφωνίες τοπικής διανομής και στην οποία η πραγματοποίηση εξαγωγών από τρίτο θα αποτελούσε τόσο παράβαση όρων συμβάσεως όσο και αθέμιτη εμπορική πολιτική. Ουσιαστικά όλες οι ευρωπαϊκές αγορές καλύπτονται από τέτοιες συμφωνίες (...)»]
- 47 Στο τρίτο έγγραφο, με ημερομηνία 16 Ιουνίου 1986, αναφέρεται ότι:
- «1) You have agreed to eliminate all direct exporting of Dunlop Slazenger Racket and Specialist Sport products, except those agreed by specific agreement with myself.
 - 2) In the event that you receive any export enquiries for our products, you will pass these leads to us for individual consideration. We may, in certain circumstances, agree to take the business directly — building in an agreed commission for your Company.»
- [«1) Δεχθήκατε να αποκλείσετε κάθε απευθείας εξαγωγή προϊόντων Dunlop Slazenger Racket και Specialist Sport, εκτός από τα προϊόντα για τα οποία έχω εκφράσει ο ίδιος τη συναίνεσή μου.
- 2) Εάν σας ζητηθεί να παράσχετε πληροφορίες σχετικά με την εξαγωγή των προϊόντων μας, πρέπει να μας τις διαβιβάσετε ώστε να εξεταστούν ατομικά. Σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να δεχθούμε να αναλάβουμε οι ίδιοι απευθείας τη σχετική συναλλαγή, καταβάλλοντας προμήθεια στην εταιρία σας.»]

48 Στο τέταρτο έγγραφο της προσφεύγουσας προς τη Newitt, με ημερομηνία 15 Οκτωβρίου 1986, αναφέρονται τα εξής: «I thought we had an an understanding that any enquiries for export business would be passed directly to me following the

arrangements I set out in my letter of 16 June. Our previous discussions also indicated that we were unlikely to take any direct business in Europe. We anticipated however there may be opportunities in markets such as Africa where we would consider supplying directly with an agreed commission built in for yourselves.» («Νόμιζα ότι είχαμε συμφωνήσει ότι κάθε αίτηση παροχής πληροφοριών σχετικά με τις εξαγωγές θα έπρεπε να μου υποβληθεί απευθείας, όπως σας εξέθεσα στο γράμμα μου της 16ης Ιουνίου. Από τις προηγούμενες συζητήσεις μας καθίστατο επίσης σαφές ότι είναι μάλλον απίθανο να συνάψουμε άμεσες εμπορικές σχέσεις με την Ευρώπη. Ωστόσο, νομίζουμε ότι θα μπορούσαν να υπάρξουν ευκαιρίες σε αγορές όπως η Αφρική, όπου θα ήταν δυνατό να συνάψουμε άμεσες εμπορικές σχέσεις, ενσωματώνοντας στην τιμή την προμήθειά σας.»)

- 49 Τέλος, σε ένα έγγραφο της 3ης Σεπτεμβρίου 1987 της BTR, μητρικής εταιρίας της DSI, που απευθυνόταν στους συμβούλους της Newitt, διαλαμβανόταν ότι: «b) except where (c) below applies Newitt is and will be entitled to purchase such of DSI's goods as it requires for re-sale at discounts to be negotiated from DSI's home trade price list; the level of those discounts will be those appropriate to Newitt's position in the UK wholesale market; c) where Newitt can procure specific export orders to named customers it will be entitled to buy DSI products at discounts from DSI's export price list the level of such discounts to take account inter alia of the responsibilities borne in the relevant territory by DSI's distributors there (if any)» («b) εκτός από τις περιπτώσεις εφαρμογής του σημείου c) ανωτέρω, η Newitt δικαιούται και θα δικαιούται να αγοράζει όλα τα προϊόντα της DSI τα οποία επιθυμεί να μεταπωλήσει, με τις εκπτώσεις που θα διαπραγματευθούν με βάση τον τιμοκατάλογο της DSI για την εσωτερική αγορά· οι εκπτώσεις αυτές θα είναι σε ύψος ανάλογο προς τη θέση της Newitt στην αγορά χονδρικής πωλήσεως στο Ηνωμένο Βασίλειο· c) όταν η Newitt εξάγει προϊόντα κατόπιν συγκεκριμένων παραγγελιών σε ατομικά κατονομαζόμενους πελάτες μπορεί να αγοράζει προϊόντα της DSI, με έκπτωση σε σχέση με τον τιμοκατάλογο εξαγωγής της DSI, το δε ύψος των εν λόγω εκπτώσεων θα καθορίζεται λαμβανομένων υπόψη, ιδίως, των ευθυνών που αναλαμβάνουν στο εν λόγω έδαφος οι (ενδεχόμενοι) διανομείς της DSI.»)

- 50 Η Επιτροπή θεωρεί ότι τα εν λόγω έγγραφα, που αποτελούν ένα σύνολο, αποδεικνύουν ότι η συμπεριφορά της DSI ήταν προγραμματισμένη και ότι απαγόρευσε στους πελάτες της να εξάγουν προϊόντα της χωρίς την έγκρισή της, με σκοπό την εξασφάλιση απόλυτης εδαφικής προστασίας στους διανομείς της, καθώς και ότι η εν λόγω απαγόρευση εφαρμοζόταν γενικά σε όλες τις περιοχές στις οποίες η προσφεύγουσα είχε διανομέα.

- 51 Τέλος, κατά την Επιτροπή, οι καταγγελίες των αποκλειστικών διανομέων της προσφεύγουσας που υποβλήθηκαν λόγω των μικρής εκτάσεως εξαγωγών στις οποίες προέβη η Newitt, υπό τον έλεγχο της προσφεύγουσας, πρέπει να ερμηνευθούν σε συνάρτηση με το προπαρατεθέν έγγραφο της 14ης Δεκεμβρίου 1977, επιβεβαιώνουν δε την ύπαρξη συμφωνίας μεταξύ της προσφεύγουσας και των διανομέων της σχετικά με απόλυτη προστασία του δικαιώματος αποκλειστικής διανομής τους, καθόσον οι τελευταίοι θεωρούσαν ότι η προσφεύγουσα παρέβαινε άγραφη ρήτρα των συμφωνιών τους, προβλέπουσα προστασία από τις παράλληλες εισαγωγές. Οι συμφωνίες αυτές, που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των κανονισμών 67/67/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 22ας Μαρτίου 1967, περί εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης σε κατηγορίες συμφωνιών αποκλειστικότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 65), και 1983/83 (προαναφερθείς), δεν κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή, οπότε δεν μπορούσαν να τύχουν της απαλλαγής που προβλέπεται από το άρθρο 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 52 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, εκ προοιμίου, ότι, κατά πάγια νομολογία, όταν ένας παραγωγός αποφασίζει να οργανώσει τη διανομή των προϊόντων του μέσω δικτύου εγκεκριμένων διανομέων, στους οποίους παρέχεται δικαίωμα αποκλειστικής ή επιλεκτικής διανομής, το επιτρεπτό ενός τέτοιου συστήματος διανομής, έναντι των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού, εξαρτάται ιδίως από την προϋπόθεση ότι δεν πρέπει να επιβάλλεται στους εγκεκριμένους μεταπωλητές, ούτε από νομική άποψη ούτε στην πράξη, καμία απαγόρευση μεταπώλησης των προϊόντων τα οποία αφορά η σχετική σύμβαση εντός του δικτύου διανομής. Πράγματι, οι διατάξεις αυτές, που έχουν ως αποτέλεσμα τη στεγανοποίηση των εθνικών αγορών και οι οποίες, για τον λόγο αυτό, είναι αντίθετες προς τον σκοπό της πραγματοποιήσεως μιας κοινής αγοράς, αντιβαίνουν, λόγω της ίδιας της φύσεώς τους, προς τις διατάξεις του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.
- 53 Συναφώς, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι τα προπαρατεθέντα έγγραφα, τα οποία επικαλείται η Επιτροπή, αποδεικνύουν σαφώς την ύπαρξη γενικής απαγορεύσεως επανεξαγωγής προϊόντων, επιβληθείσας από την προσφεύγουσα στους αποκλειστικούς διανομείς της. Πράγματι, από όσα ρητά αναφέρει η προσφεύγουσα, με το προπαρατεθέν έγγραφό της της 5ης Αυγούστου 1985, προκύπτει ότι η εμπορική της πολιτική συνίστατο στο να μη δέχεται την επανεξαγωγή

προϊόντων της προς οποιαδήποτε εθνική αγορά ανά την υφήλιο, στην οποία είχε δικό της διανομέα. Επίσης, κατά τα έγγραφα αυτά, η εν λόγω εμπορική πολιτική αφορούσε ουσιαστικά τα κράτη μέλη της Κοινότητας. Ομοίως, από το προπαρατεθέν έγγραφο της 15ης Οκτωβρίου 1986, όπου γίνεται λόγος για προηγούμενες συζητήσεις, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν είχε την πρόθεση να συνάψει άμεσες εμπορικές σχέσεις με την Ευρώπη. Τέλος, το προπαρατεθέν από 3 Σεπτεμβρίου 1987 έγγραφο υπενθυμίζει στη Newitt ότι μπορεί να αγοράζει προϊόντα της προσφεύγουσας με έκπτωση λόγω εξαγωγής μόνον εφόσον υποβάλλει, παράλληλα με το αίτημά της προς χορήγηση εκπτώσεως, στοιχεία σχετικά με συγκεκριμένες παραγγελίες, από τα οποία να προκύπτει η ταυτότητα των ενδιαφερόμενων πελατών.

54. Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι αυτή η γενική απαγόρευση επανεξαγωγής των προϊόντων της προσφεύγουσας δεν μπορεί να αποδοθεί σε μονομερή ενέργειά της, η οποία, για τον λόγο αυτό, δεν θα ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, το οποίο αφορά μόνο τις συμφωνίες, τις αποφάσεις ενώσεως επιχειρήσεων και τις εναρμονισμένες πρακτικές. Επ' αυτού το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, εκ προοιμίου, ότι οι διέποντες τις συμβατικές σχέσεις όροι που αντίκεινται προς το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης δεν είναι αναγκαίο να είναι γραπτοί (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Ιουνίου 1978, 28/77, *Tepea* κατά *Επιτροπής*, Συλλογή τόμος 1978, σ. 439), αλλά μπορεί να περιλαμβάνονται σιωπηρά στο πλαίσιο των εμπορικών σχέσεων μεταξύ μιας εταιρίας και των αντισυμβαλλομένων της (προπαρατεθείσα απόφαση *AEG* κατά *Επιτροπής*, σκέψη 38).
55. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα υπογραμμίζει μεν ότι οι συμφωνίες της με τους αποκλειστικούς διανομείς της δεν περιελάμβαναν όρο περί απαγορεύσεως των εξαγωγών, αποσκοπούντα να τους εξασφαλίσει απόλυτη εδαφική προστασία, δέχεται όμως ότι οι αποκλειστικοί διανομείς της τής υπέβαλαν παράπονα «όταν εθίγησαν από πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο των ειδικών σχέσεών της με την εταιρία Newitt» και ότι τα εν λόγω παράπονα δείχνουν ότι «οι εν λόγω διανομείς πίστευαν ότι (η προσφεύγουσα) παραβίαζε τους νόμους όρους περί αποκλειστικότητας που περιλαμβάνονταν στις συμφωνίες περί αποκλειστικής διανομής» (υπόμνημα απαντήσεως, σημείο 10. 3, και απάντηση της προσφεύγουσας σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου). Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι αυτή η εκ μέρους των αποκλειστικών διανομέων της προσφεύγουσας ερμηνεία των συμβάσεων που είχαν συνάψει μαζί της, εξεταζόμενη σε συνδυασμό με τη γενική απαγόρευση εξαγωγής περί της οποίας η προσφεύγουσα κάνει λόγο στην προπαρατεθείσα αλληλογραφία της με τη Newitt, προϋποθέτει την ύπαρξη είτε προϋπάρχοντος σιωπηρού όρου στις συναφθείσες με τους διανομείς της συμβάσεις, βάσει των

οποίων τους εξασφαλιζόταν απόλυτη εδαφική προστασία, είτε την αποδοχή εκ μέρους τους της πολιτικής της προσφεύγουσας, ως παραγωγού, να μη δέχεται εξαγωγές των προϊόντων της προς οποιαδήποτε αγορά στον κόσμο στην οποία έχει δικό της διανομέα (προπαρατεθέν έγγραφο της προσφεύγουσας της 5ης Αυγούστου 1985).

- 56 Συνεπώς, η απαγόρευση επανεξαγωγής των προϊόντων της, όπως προκύπτει από την προπαρατεθείσα αλληλογραφία της με τη Newitt, δεν αποτελεί μονομερή συμπεριφορά της προσφεύγουσας, η οποία ως τέτοια δεν θα ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής της απαγορεύσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, αλλά αποτελεί απαγόρευση συμβατικής φύσεως, εντασσόμενη στο πλαίσιο των συμβατικών σχέσεών της με τους αποκλειστικούς διανομείς της (βλ. τις προπαρατεθείσες αποφάσεις AEG κατά Επιτροπής και Ford κατά Επιτροπής).
- 57 Επομένως, ο λόγος ακυρώσεως κατά τον οποίο η Επιτροπή δεν προσκόμισε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξη της γενικής απαγορεύσεως εξαγωγής στο πλαίσιο του συστήματος αποκλειστικής διανομής της, απαγορεύσεως η οποία δεν επιτρέπεται βάσει του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, και ότι δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της επ' αυτού πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί της υπάρξεως γενικής απαγορεύσεως εξαγωγής στο πλαίσιο των συναπτομένων από την προσφεύγουσα συμβάσεων πωλήσεως

Περίληψη των λόγων και των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων

- 58 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι τα τρία έγγραφα που απευθύνονταν στη Newitt, με ημερομηνία 14 Δεκεμβρίου 1977, 5 Αυγούστου 1985 και 16 Ιουνίου 1986, δεν αποδεικνύουν την ύπαρξη συμφωνίας ούτε με τη Newitt ούτε με άλλον από τους πελάτες της. Τα έγγραφα αυτά μπορούν να θεωρηθούν το πολύ ως απόπειρα επιβολής σε έναν από τους πελάτες της, τη Newitt, απαγορεύσεως εξαγωγής, την οποία εξάλλου η εν λόγω εταιρία δεν δέχθηκε. Ο

ισχυρισμός της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη σιωπηρού όρου, περιλαμβανόμενου στις συμβάσεις πωλήσεως της προσφεύγουσας, είναι, επομένως, υποθετικός και ανεπαρκώς αιτιολογημένος, καθόσον δεν αποδείχθηκε ότι άλλοι πελάτες δέχθηκαν ή αναγνώρισαν την ύπαρξη ενός τέτοιου σιωπηρού όρου στις συμφωνίες τους.

- 59 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, αν γίνει δεκτή η ύπαρξη απαγορεύσεως εξαγωγής στο σύστημα αποκλειστικής διανομής της προσφεύγουσας, πρέπει να γίνει επίσης δεκτή η ύπαρξη όρου περί απαγορεύσεως κάθε εξαγωγής στις συμβάσεις πωλήσεως. Συναφώς, επικαλείται το έγγραφο της προσφεύγουσας της 5ης Αυγούστου 1985, με το οποίο ανακοινώθηκε στη Newitt ότι η πολιτική εξαγωγών της προσφεύγουσας ήταν αντίθετη προς την πραγματοποίηση πωλήσεων από τρίτον στις περιφέρειες των διανομένων, διότι τούτο αποτελούσε «παράβαση της συμβάσεως». Επιπλέον, όπως προκύπτει από πρακτικά, με ημερομηνία 28 Μαΐου 1986, μιας συσκέψεως μεταξύ DSI και AWS πραγματοποιηθείσας στις 15 και στις 16 Μαΐου 1986, η προσφεύγουσα ζήτησε από την AWS να μην εξάγει μπάλες του σκουός στο Ηνωμένο Βασίλειο, ώστε να διατηρηθεί η διαφορά μεταξύ των τιμών στο Ηνωμένο Βασίλειο και στις Κάτω Χώρες, πράγμα το οποίο αποτελεί μια πρόσθετη απόδειξη του ότι η προσφεύγουσα εφάρμοζε πολιτική απόλυτης εδαφικής προστασίας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 60 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι ο γενικός χαρακτήρας της απαγορεύσεως, την οποία επέβαλε η προσφεύγουσα στους μεταπωλητές της, να εξάγουν τα προϊόντα της στις εθνικές αγορές που καλύπτονταν από σύμβαση αποκλειστικής διανομής προκύπτει από τα αποδεικτικά στοιχεία που εξετάστηκαν προηγουμένως (βλ. ανωτέρω, σκέψη 53), ιδίως από το προπαρατεθέν έγγραφο της 5ης Αυγούστου 1985, με το οποίο η προσφεύγουσα ανακοινώνει στη Newitt ότι οι πωλήσεις αυτές έπρεπε να θεωρούνται ως «παράβαση της συμβάσεως». Επιπλέον, το γεγονός, αν υποθεθεί ότι είναι αληθές, ότι η Newitt δεν συναίνεσε ρητά στην εφαρμογή της απαγορεύσεως την οποία της επέβαλε η προσφεύγουσα, δεν έχει, αυτό καθαυτό, σημασία για την ύπαρξη της επίδικης απαγορεύσεως. Πράγματι, για να μπορεί μια σύμπτωση βουλήσεων μεταξύ ενός προμηθευτή και ενός μεταπωλητή να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της απαγορεύσεως του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, αρκεί ο τελευταίος να δεχθεί, τουλάχιστον σιωπηρά, την επιβαλλόμενη από τον προμηθευτή απαγόρευση η οποία περιορίζει τον ανταγωνισμό (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 1990, C-277/87, Sandoz κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990,

σ. I-45). Όμως, για την προκειμένη υπόθεση, συνιστά επαρκές αποδεικτικό στοιχείο για την ύπαρξη σιωπηρής συμφωνίας, περιορίζουσας τον ανταγωνισμό, μεταξύ της προσφεύγουσας και του μεταπωλητή της το ίδιο το περιεχόμενο της προπαρατεθείσας αλληλογραφίας, κατά την οποία αν ο διανομέας δεν ακολουθεί την επίμαχη πρακτική θεωρείται ότι παραβαίνει τις συμβατικές του υποχρεώσεις.

- 61 Επιπλέον, και εν πάση περιπτώσει, από τα έγγραφα της δικογραφίας προκύπτει ότι η Newitt συνέχισε τις εμπορικές σχέσεις της με την προσφεύγουσα, ανανεώνοντας τις παραγγελίες της υπό τους ίδιους όρους, χωρίς να εκφράσει την πρόθεσή της να αντιταχθεί στην απαγόρευση εξαγωγής που της επιβαλλόταν, τουλάχιστον μέχρι την υποβολή της «καταγγελίας» της, στις 18 Μαρτίου 1987. Επίσης, η σιωπηρή ύπαρξη του επίμαχου όρου δεν επηρεάζεται από το γεγονός ότι ο μεταπωλητής δεν τήρησε την υποχρέωση που του επιβαλλόταν, πραγματοποιώντας ορισμένες περιστασιακές εξαγωγές. Επ' αυτού, αρκεί να υπενθυμιστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, δεν έχει σημασία, όσον αφορά τη βάση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, προβλεπόμενη απαγόρευση, το γεγονός ότι ο επίμαχος όρος που περιορίζει τον ανταγωνισμό εφαρμόστηκε πράγματι από τα συμβαλλόμενα μέρη. Τέλος, για τον ίδιο λόγο, το ίδιο ισχύει όσον αφορά το γεγονός, αν υποτεθεί αληθές, ότι η προσφεύγουσα δεν αντιτάχθηκε στις εκ μέρους της Newitt εξαγωγές προς τις περιοχές των αποκλειστικών διανομέων της (βλ. τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 21ης Φεβρουαρίου 1984, 86/82, Hasselblad κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 883, και Sandoz κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα).
- 62 Συνεπώς, ο λόγος που στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή δεν προσκόμισε αρκετές αποδείξεις και δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της επί του σημείου αυτού πρέπει να απορριφθεί.

B — Όσον αφορά το περιεχόμενο της απαγορεύσεως εξαγωγής

- 63 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί το περιεχόμενο της επιβληθείσας στους πελάτες της απαγορεύσεως εξαγωγής, όσον αφορά τόσο τη γεωγραφική έκταση της εν λόγω απαγορεύσεως (α) όσο και τη φύση των προϊόντων τα οποία αφορούσε η απαγόρευση αυτή (β).

α) Επί της γεωγραφικής περιοχής την οποία κάλυπτε η απαγόρευση

Περίληψη των λόγων και των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων

- 64 Η προσφεύγουσα δεν δέχεται ότι η προβαλλόμενη απαγόρευση αφορούσε «ολόκληρη την Ευρώπη» (σημείο 49 της αποφάσεως). Το έγγραφο το οποίο η προσφεύγουσα απήρθησε στη Newitt στις 15 Οκτωβρίου 1986 δεν έκανε λόγο για απαγόρευση εξαγωγής υπό μορφή γενικής δηλώσεως σχετικά με την εμπορική πολιτική της, αλλά απλώς επανέλαβε την ιδιαίτερη στάση της έναντι της εταιρίας Newitt, στάση η οποία είχε ήδη γίνει γνωστή στην τελευταία αυτή εταιρία με το από 16 Ιουνίου 1986 έγγραφο της προσφεύγουσας, με το οποίο η DSI δήλωνε ότι «είναι μάλλον απίθανο να συνάψει άμεσες εμπορικές σχέσεις με την Ευρώπη», τούτο δε όχι για να διοχετεύσει τις προερχόμενες από την Ευρωπαϊκή Ήπειρο πωλήσεις των προϊόντων της προς τις αγορές της Αφρικής, αλλά για να μεγιστοποιήσει τα κέρδη της από τις πωλήσεις της στις αφρικανικές αγορές.
- 65 Η Επιτροπή υπογραμμίζει, πρώτον, ότι το συμπέρασμα ότι η απαγόρευση εξαγωγής αφορούσε ολόκληρη την Ευρώπη βασίζεται, κατά ένα μέρος, στο από 5 Αυγούστου 1985 έγγραφο της προσφεύγουσας, με το οποίο απαγόρευσε στη Newitt να εξάγει προϊόντα της σε αγορές στις οποίες είχε αποκλειστικούς διανομείς και στο οποίο διαλαμβανόταν ότι «ουσιαστικά όλες οι ευρωπαϊκές αγορές καλύπτονται από τέτοιες συμφωνίες». Επιπλέον, η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε με το δικόγραφο της προσφυγής της ότι, την περίοδο κατά την οποία έλαβαν χώρα τα πραγματικά περιστατικά, είχε αποκλειστικούς διανομείς σε οκτώ κράτη μέλη, ήτοι στο Βέλγιο, τη Δανία, την Ελλάδα, την Ισπανία, την Ιταλία, τις Κάτω Χώρες, το Λουξεμβούργο και την Πορτογαλία, και ότι, όσον αφορά τα τέσσερα άλλα κράτη μέλη, η DSI ανελάμβανε η ίδια την πώληση των προϊόντων της, πράγμα το οποίο είχε τα ίδια αποτελέσματα σε σχέση με το σύστημα των αποκλειστικών διανομέων.
- 66 Δεύτερον, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, ακόμα και αν με το από 15 Οκτωβρίου 1986 έγγραφο της προσφεύγουσας εκφραζόταν κυρίως η στάση της έναντι της Newitt, η στάση αυτή αποτελούσε την έκφραση της γενικής πολιτικής της έναντι των εξαγωγών των προϊόντων της. Υπογραμμίζει ότι, με το

έγγραφο αυτό, η προσφεύγουσα έκανε λόγο για την προτίμησή της για τις πωλήσεις προς την Αφρική με βάση το Ηνωμένο Βασίλειο, πράγμα το οποίο φανερώνει μια πολιτική αποσκοπούσα στη διοχέτευση των προερχόμενων από την Ευρωπαϊκή Ήπειρο πωλήσεων προς την Αφρική, με μόνο σκοπό την προστασία της αγοράς της Ηπειρωτικής Ευρώπης. Κατά την Επιτροπή, η αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά της προσφεύγουσας επεκτάθηκε, κατά τα λοιπά, πέραν της κοινοτικής και της ευρωπαϊκής αγοράς, σε παγκόσμιο επίπεδο, λόγω της επιβληθείσας στη θυγατρική της εταιρία στις Ηνωμένες Πολιτείες απαγορεύσεως, από τον Ιανουάριο του 1988, να προμηθεύει με προϊόντα της τη Newitt.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 67 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι με το προπαρατεθέν έγγραφο της 5ης Αυγούστου 1985 η προσφεύγουσα δέχεται ότι η σχετική με τις εξαγωγές πολιτική της συνίσταται «απλώς στο να μη δεχόμαστε εξαγωγή σε οποιαδήποτε αγορά ανά την υφήλιο στην οποία έχουμε επίσημες συμφωνίες τοπικής διανομής» και ότι «όλες οι ευρωπαϊκές αγορές καλύπτονται από τέτοιες συμφωνίες», ενώ, κατά τα λεγόμενα της ίδιας της προσφεύγουσας, για τα οποία δεν υπάρχει αμφισβήτηση επ' αυτού, αυτή η τελευταία φράση πρέπει να θεωρηθεί ότι σημαίνει τη σχετική κάλυψη οκτώ κρατών μελών, ήτοι του Βελγίου, της Δανίας, της Ελλάδας, της Ισπανίας, της Ιταλίας, των Κάτω Χωρών, του Λουξεμβούργου και της Πορτογαλίας. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δέχθηκε ότι, όσον αφορά τα τέσσερα άλλα κράτη μέλη, είχε αναλάβει η ίδια τη διανομή των προϊόντων της. Επομένως, αποδεικνύεται ότι η γεωγραφική έκταση της απαγορεύσεως εξαγωγής, την οποία η προσφεύγουσα επέβαλε στους διανομείς της, αφορούσε στην πραγματικότητα τις εθνικές αγορές του συνόλου των κρατών μελών, αυτό δε το συμπέρασμα επιβεβαιώνεται από το προαναφερθέν έγγραφο της προσφεύγουσας της 15ης Οκτωβρίου 1986, με το οποίο απαγόρευε τις εξαγωγές των προϊόντων της προς την Ευρώπη, κάνοντας ιδιαίτερη μνεία περί των δυνατοτήτων εξαγωγής προς τις αγορές της Αφρικής, δείχνοντας έτσι την πρόθεσή της να αποτρέψει τις παράλληλες εξαγωγές προς τις ευρωπαϊκές αγορές, διοχετεύοντάς τις προς τις εξωτερικές ως προς την Κοινότητα αγορές.
- 68 Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί ο λόγος σχετικά με την ανεπάρκεια των αποδεικτικών στοιχείων και της αιτιολογήσεως της αποφάσεως όσον αφορά τη γεωγραφική έκταση της απαγορεύσεως εξαγωγής.

β) Επί της φύσεως των προϊόντων που καλύπτονταν από την απαγόρευση εξαγωγής

Περίληψη των λόγων και των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων

- 69 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η προβαλλόμενη απαγόρευση εξαγωγής αφορούσε όλα τα προϊόντα της. Υπογραμμίζει, πρώτον, ότι η καταγγελία της Newitt αφορούσε μόνον τις μπάλες του τένις και του σκουός, δεύτερον, ότι μόνο οι μπάλες του τένις, οι οποίες πρέπει να αντικαθίστανται συχνά, παρουσιάζουν στην πραγματικότητα ενδιαφέρον για τις παράλληλες εισαγωγές και, τρίτον, ότι η απόφαση αφορά μόνον τις μπάλες του τένις και του σκουός, τις ρακέτες του τένις και τα είδη του γκολφ. Κατά την προσφεύγουσα, το μόνο αποδεικτικό στοιχείο το οποίο επικαλείται επί του σημείου αυτού η Επιτροπή είναι το έγγραφο της 16ης Ιουνίου 1986, που απευθυνόταν στη Newitt.
- 70 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δικαίως βασίστηκε στο περιεχόμενο του από 16 Ιουνίου 1986 εγγράφου για να διαπιστώσει ότι η απαγόρευση εξαγωγής αφορούσε όλα τα προϊόντα της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι η απαγόρευση αυτή αποτελούσε το ίδιο το αντικείμενο του εν λόγω εγγράφου, περί του οποίου έγινε μνεία στο σημείο 24 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων και του οποίου το περιεχόμενο δεν αμφισβητήθηκε από την προσφεύγουσα ούτε με τις γραπτές παρατηρήσεις της ούτε κατά τη διάρκεια της επ' ακροατηρίου συζήτησεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 71 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι από το προπαρατεθέν έγγραφο της 16ης Ιουνίου 1986 προκύπτει ότι η προσφεύγουσα είχε την πρόθεση να απαγορεύσει «κάθε απευθείας εξαγωγή προϊόντων Dunlop και Slazenger (...) εκτός από τα προϊόντα για τα οποία εξέφραζε (...) τη συναίνεσή της». Συνεπώς, δικαίως η Επιτροπή θεώρησε ότι η γενική απαγόρευση εξαγωγής αφορούσε, καταρχήν, όλα τα προϊόντα της προσφεύγουσας.

- 72 Η ορθότητα του συμπεράσματος αυτού δεν επηρεάζεται ούτε από το γεγονός ότι η καταγγελία της Newitt αφορούσε μόνον ορισμένα προϊόντα ούτε από το γεγονός ότι μόνον τα προϊόντα που «πρέπει να αντικαθίστανται συχνά», ήτοι οι μπάλες του τένις και του σκουός, μπορούσαν να έχουν ενδιαφέρον στο πλαίσιο μιας στρατηγικής παράλληλων εισαγωγών.
- 73 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, εν πάση περιπτώσει, πρέπει να απορριφθούν οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας ότι η απαγόρευση εξαγωγής, την οποία επέβαλε στους διανομείς της, δεν αφορούσε το σύνολο των προϊόντων της.

Γ — Επί της διάρκειας της παραβάσεως

Περίληψη των λόγων και των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων

- 74 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν προσκομίζει συγκεκριμένες και σαφείς αποδείξεις ότι μια ήδη υπάρχουσα το 1977 γενική απαγόρευση εξαγωγής διατηρήθηκε καθ' όλη την περίοδο από το 1977 μέχρι το 1985. Δέχεται μάλιστα ότι, με το από 14 Δεκεμβρίου 1977 έγγραφό της, ανέφερε στη Newitt ότι οι εμπορικοί όροι που είχαν συμφωνηθεί μαζί της για το έτος 1978 περιελάμβαναν απαγόρευση εξαγωγής, ενδεχομένως αντίθετη προς το άρθρο 85 της Συνθήκης, θεωρεί όμως ότι δεν αποδεικνύεται ότι η εν λόγω απαγόρευση διήρκεσε από την ημερομηνία εκείνη μέχρι το 1985. Συναφώς, σημειώνει ότι, όσον αφορά τις εξαγωγές της Newitt, η Επιτροπή δέχθηκε με την απόφασή της ότι «στην πράξη, (η DSI) ανεχόταν τις εν λόγω εξαγωγές» και ότι «η εν λόγω απαγόρευση εξαγωγών δεν εφαρμόστηκε πάντοτε». Προσθέτει ότι, από το 1978, η Newitt γνώριζε τον σχετικό με τα προϊόντα εξαγωγής τιμοκατάλογο της και είχε ανοίξει λογαριασμό εξαγωγών το 1983, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι η προσφεύγουσα ευνοούσε και ενθάρρυνε ενεργά τις εξαγωγές της Newitt, η οποία, κατά τα λοιπά, δέχθηκε με την καταγγελία της ότι η DSI δεν εμπόδιζε τις παράλληλες εξαγωγές πριν το 1985.
- 75 Εξάλλου, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το από 3 Σεπτεμβρίου 1987 έγγραφό της, που απευθυνόταν στους συμβούλους της Newitt, είχε ως αποτέλεσμα την

άρση της προβαλλόμενης απαγορεύσεως εξαγωγής και ότι στο έγγραφο αυτό διαλαμβανόταν ότι η προσωρινή παύση των παραδόσεων προς τη Newitt, που επήλθε στα μέσα του Ιουνίου του 1987, ήρθη μόλις η τελευταία αυτή εταιρία επιβεβαίωσε την πρόθεσή της να εξακολουθήσει να λαμβάνει προϊόντα από τη DSI. Έτσι, το έγγραφο αυτό αφορούσε μόνον την πολιτική καθορισμού των τιμών έναντι της Newitt, χωρίς από αυτό να αποδεικνύεται η διάρκεια της προβαλλόμενης γενικής απαγορεύσεως εξαγωγής.

- 76 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το από 14 Δεκεμβρίου 1977 έγγραφο, το οποίο πρέπει να εξεταστεί σε συσχετισμό με το από 5 Αυγούστου 1985 έγγραφο και τα άλλα έγγραφα τα οποία η προσφεύγουσα απηύθυνε στη Newitt, δεν μπορεί να ερμηνευθεί διαφορετικά παρά μόνον υπό την έννοια ότι αποτελεί την απόδειξη της οργανώσεως και της εφαρμογής μιας γενικής και συνεχούς πολιτικής απαγορεύσεως των εξαγωγών. Κατά την Επιτροπή, η αντίθετη άποψη θα σήμαινε ότι η DSI επέτρεπε σε όλους τους αγοραστές προϊόντων της να τα διαθέτουν ελεύθερα στο εμπόριο, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη την κατανομή των αγορών μεταξύ των διανομέων της, και ότι περιόριζε μόνον τις δραστηριότητες της Newitt, η οποία όμως, όπως και η ίδια η προσφεύγουσα ομολογεί, ήταν απλώς ένας περιστασιακός ή ad hoc πελάτης της και πωλούσε μόνο μικρές σχετικά ποσότητες προϊόντων της.
- 77 Επ' αυτού, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, στο σημείο 5 της καταγγελίας της, η Newitt δεν υποστήριξε ότι η προσφεύγουσα επέτρεπε, μέχρι το 1985, την παράλληλη εμπορία των προϊόντων της γενικά, αλλά μάλλον ότι, μέχρι το 1985, οι διανομείς της παραπονούνταν ότι η Newitt πραγματοποιούσε παράλληλες εισαγωγές. Κατά την Επιτροπή, τα παράπονα αυτά αποδεικνύουν ότι υπήρχε γενική πολιτική, συνιστάμενη στην απαγόρευση του ελευθέρου εμπορίου των προϊόντων της προσφεύγουσας, και ότι αυτό το σύστημα απόλυτης εδαφικής προστασίας, το οποίο αφορά η εν λόγω απαγόρευση, υφίστατο ήδη από το 1977, καθόσον το παράλληλο εμπόριο της Newitt δεν αποτελούσε παρά μια περιορισμένη εξαίρεση που επιβεβαιώνει τον κανόνα. Ως συμπληρωματική απόδειξη του ότι η απαγόρευση αυτή ήταν διαρκής η Επιτροπή επικαλείται το έγγραφο της 5ης Αυγούστου 1985, το οποίο απεστάλη μερικούς μήνες μετά την αγορά της εταιρίας Dunlop Holdings από τον όμιλο BTR και το οποίο επιβεβαιώνει τη συνέχιση της παλαιάς πολιτικής εξαγωγών εκ μέρους της νέας διοικήσεως της DSI. Τέλος, από τον ρόλο της Newitt στην εμπορική πολιτική της προσφεύγουσας, τον οποίο η τελευταία χαρακτήρισε «παραδοσιακό» και ο οποίος συνίστατο στην εξαγωγή σε αγορές στις οποίες δεν υπήρχαν αποκλειστικοί διανομείς, προκύπτει ότι η απαγόρευση εξαγωγής συνεχίστηκε μετά το 1977.

- 78 Όσον αφορά το έγγραφο της 3ης Σεπτεμβρίου 1987, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα όχι μόνο δεν ανακάλεσε την απαγόρευση εξαγωγής, αλλά και τη διατήρησε, δεδομένου ότι, κατά τα λεγόμενά της, επιτρεπόταν στην εταιρία Newitt να αγοράζει προϊόντα της προσφεύγουσας προς εξαγωγή μόνο «κατόπιν συγκεκριμένων παραγγελιών σε ατομικά κατονομαζόμενους πελάτες».

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 79 Το Πρωτοδικείο σημειώνει, εκ προοιμίου, ότι η αρχή της νομικής ασφαλείας, στην οποία πρέπει να μπορούν να στηρίζονται οι επιχειρηματίες, σημαίνει ότι, όταν υπάρχει διαφορά ως προς την ύπαρξη παραβάσεως των κανόνων του ανταγωνισμού, η Επιτροπή, η οποία έχει το βάρος αποδείξεως των παραβάσεων που διαπιστώνει, πρέπει να προσκομίζει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτουν τα πραγματικά περιστατικά που στοιχειοθετούν την παράβαση. Ειδικότερα, όσον αφορά τη διάρκεια μιας παραβάσεως, η ίδια αρχή της νομικής ασφαλείας επιβάλλει στην Επιτροπή, όταν δεν έχει αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει άμεσα η διάρκεια της παραβάσεως, να επικαλείται, τουλάχιστον, στοιχεία σχετικά με πραγματικά περιστατικά χωρίς μεγάλη χρονική απόσταση μεταξύ τους, ώστε να μπορεί λογικά να γίνει δεκτό ότι η παράβαση συνεχίστηκε αδιάλειπτα μεταξύ δύο συγκεκριμένων ημερομηνιών.
- 80 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ναι μεν προκύπτει σαφώς από τα προπαρατεθέντα έγγραφα της 14ης Δεκεμβρίου 1977 και της 5ης Αυγούστου 1985 ότι σ' αυτές τις δύο ημερομηνίες η προσφεύγουσα, απαγορεύοντας γενικά την εξαγωγή των προϊόντων της, διέπρατε παράβαση των κοινοτικών κανόνων του ανταγωνισμού, όμως το μόνο αποδεικτικό στοιχείο που προσκομίζει η Επιτροπή υποστηρίζοντας ότι η εν λόγω παράβαση συνεχίστηκε μεταξύ των δύο αυτών ημερομηνιών, δηλαδή για χρονικό διάστημα επτά περίπου ετών, είναι στην πραγματικότητα μια απλή υπόθεση, το βάσιμο της οποίας πρέπει να εξεταστεί.
- 81 Συναφώς, το Πρωτοδικείο παρατηρεί, καταρχάς, ότι από την αναφορά της Επιτροπής στον ρόλο της Newitt στη διάθεση στο εμπόριο των προϊόντων της

προσφεύγουσας, στο πλαίσιο του ισχυρισμού ότι η γενική απαγόρευση εξαγωγής αφορούσε οπωσδήποτε όχι μόνο την ίδια, αλλά και άλλους αγοραστές προϊόντων της προσφεύγουσας, και μάλιστα αποδεικνύεται ο γενικός χαρακτήρας της εκτάσεως της εν λόγω απαγορεύσεως, δεν παρέχεται, όμως, δυνατότητα εξακριβώσεως ούτε της αρχής ούτε της ακριβούς διάρκειάς της εν λόγω παραβάσεως, ενώ δεν συνάγεται ούτε και η συνεχής διάπραξη της μεταξύ των ετών 1977 και 1985.

- 82 Στη συνέχεια το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι οι αμφιβολίες σχετικά με τη συνέχιση της παραβάσεως, στο χρονικό διάστημα μεταξύ 1977 και 1985, δεν μπορούν να αρθούν με βάση μόνον το ότι οι αποκλειστικοί διανομείς της προσφεύγουσας της παραπονέθηκαν ότι η Newitt πραγματοποιούσε εξαγωγές. Έστω και αν γίνει δεκτό, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, ότι τα παράπονα αυτά διατυπώθηκαν πριν το 1985, λόγω της ελλείψεως συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων στη δικογραφία είναι αδύνατο να προσδιοριστεί ακριβέστερα ο χρόνος υποβολής των εν λόγω παραπόνων και, κατά μείζονα λόγο, η συστηματική και συνεχής υποβολή τους μεταξύ των ετών 1977 και 1985. Συνεπώς, από αυτά τα πραγματικά περιστατικά δεν μπορεί να συναχθεί κάποιο συμπέρασμα ως προς τη διάρκεια της γενικής απαγορεύσεως εξαγωγής, καθόσον τα ως άνω παράπονα έγιναν λόγω της εκ μέρους της Newitt παραβάσεως της απαγορεύσεως αυτής. Επ' αυτού πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η Επιτροπή, κάνοντας μνεία του σημείου 5 της καταγγελίας της Newitt, περιορίζεται στη διατύπωση μιας απλής υποθέσεως, παρατηρώντας ότι η Newitt «μάλλον» αναγνώρισε ότι οι διανομείς της προσφεύγουσας της υπέβαλαν τις σχετικές καταγγελίες το 1985.

- 83 Τέλος, το Πρωτοδικείο σημειώνει ότι και από το προπαρατεθέν έγγραφο της 5ης Αυγούστου 1985, το οποίο επικαλείται η Επιτροπή, συνάγεται ότι η πολιτική της προσφεύγουσας, που συνίστατο στην επιβολή γενικής απαγορεύσεως εξαγωγής, ήταν προγενέστερη της ημερομηνίας αποστολής του εγγράφου αυτού, όπως προκύπτει από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα ήθελε να «επιβεβαιώσει» αυτή την πολιτική, από αυτό όμως το έγγραφο δεν προκύπτουν αρκετά σαφείς ενδείξεις προς στήριξη του ισχυρισμού της Επιτροπής ότι η αρχικώς επιβληθείσα το 1977 απαγόρευση εξαγωγής διήρκεσε αδιαλείπτως μέχρι το 1985.

- 84 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η Επιτροπή, μη προσκομίζοντας αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η προσαπτόμενη στην προσφεύγουσα

παράβαση εξακολουθούσε να διαπράττεται αδιαλείπτως μεταξύ του 1977 και του 1985, δεν απέδειξε ότι η έναρξη της παραβάσεως ανατρέχει στον χρόνο αποστολής του προπαρατεθέντος εγγράφου της 14ης Δεκεμβρίου 1977 (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1991, T-6/89, Enichem Anic κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-1623, σκέψεις 69 επ.). Κατά συνέπεια, η παράβαση που αποκαλύπτεται με αυτό το τελευταίο έγγραφο είχε παραγραφεί όταν η Επιτροπή προέβη στην πρώτη ενέργειά της στο πλαίσιο της καταστολής των σχετικών παραβάσεων, συμφώνως προς τις διατάξεις του άρθρου 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2988/74 του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 1974, περί παραγραφής του δικαιώματος διώξεως και εκτελέσεως των αποφάσεων στους τομείς του δικαίου των μεταφορών και του ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 07/001, σ. 241, στο εξής: κανονισμός 2988/74).

- 85 Συνεπώς, πρέπει να προσδιοριστεί διαφορετικός χρόνος ενάρξεως της προσαπτόμενης στην προσφεύγουσα παραβάσεως σε σχέση με την ημερομηνία την οποία δέχθηκε η Επιτροπή με την απόφασή της. Επ' αυτού, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, με το προπαρατεθέν έγγραφο της 5ης Αυγούστου 1985, η προσφεύγουσα ήθελε να «επιβεβαιώσει» την πολιτική της σχετικά με την απαγόρευση των εξαγωγών προς οποιαδήποτε αγορά στον κόσμο στην οποία είχε αποκλειστικό διανομέα, πράγμα το οποίο σημαίνει, όπως διαπιστώθηκε, ότι η εν λόγω απαγόρευση υφίστατο ήδη πριν από τις 5 Αυγούστου 1985. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι η Επιτροπή επικαλείται δύο τηλετυπήματα, της 1ης Φεβρουαρίου και της 29ης Απριλίου 1985, από τα οποία προκύπτει ότι ο αποκλειστικός διανομέας της προσφεύγουσας στο Βελγίον, η εταιρία AWS, κατέγραφε ήδη τους κωδικούς των προηγουμένως εισαχθεισών ρακετών μάρκας Dunlop, με σκοπό να μπορέσει στη συνέχεια να εξαλείψει τις εισαγωγές αυτές, σε συνεργασία με την προσφεύγουσα. Από το μέτρο αυτό, το οποίο η προσφεύγουσα δέχεται ότι έλαβε «σε συνεργασία» με την AWS ήδη από τις αρχές του έτους 1985 (βλ. το δικόγραφο της προσφυγής, σημείο 2. 16, στοιχείο ii) και το οποίο εντάσσεται στο πλαίσιο της πολιτικής απαγορεύσεως των παράλληλων εξαγωγών των προϊόντων της προσφεύγουσας συνάγεται το συμπέρασμα ότι η γενική απαγόρευση εξαγωγής υφίστατο ήδη στις αρχές του 1985, τουλάχιστον δε από την 1η Φεβρουαρίου 1985. Επομένως, ως ημερομηνία ενάρξεως της παραβάσεως προσδιορίζεται η 1η Φεβρουαρίου 1985.

- 86 Συνεπώς, η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί καθόσον με αυτή διαπιστώνεται η ύπαρξη γενικής απαγορεύσεως εξαγωγής πριν από την 1η Φεβρουαρίου 1985.

II — *Επί των μέσων που χρησιμοποιήθηκαν για την εξασφάλιση της τηρήσεως της γενικής απαγορεύσεως εξαγωγής των συμβατικών προϊόντων*

- 87 Όσον αφορά τα μέσα με τα οποία η προσφεύγουσα επιδίωξε την εξασφάλιση της τηρήσεως από τους αντισυμβαλλομένους της της γενικής απαγορεύσεως εξαγωγής των προϊόντων της, η ύπαρξη της οποίας αποδείχθηκε ανωτέρω, η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι επέβαλε ή επιχείρησε να επιβάλει την επίδικη απαγόρευση με κατάλληλη πολιτική τιμών (Α), αφενός, και με χρησιμοποίηση λογοτύπων και σημάτων αθλητικών ομοσπονδιών (Β), αφετέρου. Συνεπώς, το Πρωτοδικείο πρέπει να εξετάσει το βάσιμο των αιτιάσεων τις οποίες προβάλλει επ' αυτού η προσφεύγουσα.
- 88 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι διατάξεις του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης δεν εφαρμόζονται σε σύμβαση αποκλειστικής διανομής η οποία δεν περιλαμβάνει καμία απαγόρευση επανεξαγωγής των οικείων προϊόντων, εφόσον οι συμβαλλόμενοι συμμετέχουν σε εναρμονισμένη πρακτική αποσκοπούσα στον περιορισμό των παράλληλων εισαγωγών που προορίζονται για μη εγκεκριμένους μεταπωλητές (προαναφερθείσα απόφαση Hasselblad κατά Επιτροπής). Η επίδικη πρακτική πρέπει να εξεταστεί σε συνάρτηση με τις αρχές αυτές.

A — *Επί των ληφθέντων μέτρων στον τομέα των τιμών*

- 89 Επ' αυτού, η προσφεύγουσα, πρώτον, αμφισβητεί την εκτίμηση της Επιτροπής, κατά την οποία η εν λόγω εταιρία καθόρισε την πολιτική της στον τομέα των τιμών σε συνεργασία με την AWS (α)· δεύτερον, υποστηρίζει ότι καθόρισε την πολιτική τιμών της έναντι της Newitt αυτόνομα και λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία των εμπορικών σχέσεών της με αυτόν τον πελάτη της (β)· τρίτον, διατείνεται ότι, ακόμα και αν υποθεθεί ότι υφίστατο μια τέτοια πολιτική τιμών, έχουσα ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού, η εν λόγω πρακτική δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της θεσπιζόμενης με το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης απαγορεύσεως καθόσον δεν θίγει τις

ενδοκοινοτικές συναλλαγές (γ). Το Πρωτοδικείο οφείλει να εξετάσει διαδοχικά κάθε ένα από αυτούς τους τρεις λόγους.

α) Επί του ισχυρισμού ότι δεν υφίστατο εναρμονισμένη πολιτική στον τομέα των τιμών

Περίληψη των λόγων και των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων

- 90 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τις διαπιστώσεις της Επιτροπής, κατά τις οποίες η προσφεύγουσα έλαβε, σε συνεργασία με την AWS και με σκοπό την εξάλειψη των παράλληλων εξαγωγών, ένα σύνολο μέτρων από τον Ιούνιο του 1986, αφορώντων τις τιμές στις οποίες πωλούσε στη Newitt μπάλες του τένις και του σκουός, ρακέτες του τένις και είδη του γκολφ. Διατείνεται ότι γι' αυτές τις διαπιστώσεις της Επιτροπής δεν προσκομίζονται αποδείξεις ούτε παρατίθενται επαρκείς αιτιολογίες και ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.
- 91 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ορισμένες τροποποιήσεις του συστήματος καθορισμού των τιμών πώλησης όσον αφορά τη Newitt, από το 1986, πρέπει να θεωρηθούν ως μέρος της νέας οργανωτικής πολιτικής της, η οποία αποφασίστηκε μετά την εκ μέρους της BTR ανάληψη του ελέγχου της Dunlop Holding plc τον Μάρτιο του 1985. Εξάλλου, οι γενικές γραμμές αυτής της πολιτικής είχαν εκτεθεί στο πλαίσιο της ανταγωνιστικής προσφοράς που είχε υποβάλει ο όμιλος BTR, όταν επιδίωκε να αναλάβει τον έλεγχο της ως άνω εταιρείας, προσφοράς με την οποία γινόταν λόγος για μια νέα «οργάνωση με σκοπό τη βελτίωση των οικονομικών αποτελεσμάτων των δραστηριοτήτων της Dunlop».
- 92 Κατά την προσφεύγουσα, το συμπέρασμα ότι η τροποποίηση της τιμολογιακής πολιτικής της ήταν μονομερής ενέργεια προκύπτει από τηλετύπημα που της απέστειλε η AWS στις 27 Φεβρουαρίου 1986, σχετικά με τις τιμές των πωλούμενων στην AWS προϊόντων της προσφεύγουσας, με το οποίο η AWS πληροφορεί την DSI ότι δέχεται να υποστηρίξει τη νέα τιμολογιακή πολιτική της, υπό τον ρητώς εκφραζόμενο όρο ότι θα είχε τον έλεγχο του δικτύου διανομής της («AWS has agreed to support Dunlops new strategy on pricing last year under explicit conditions that Dunlop would have its distribution under control.»).

- 93 Όσον αφορά, ειδικότερα, την ύπαρξη εναρμονισμένης πρακτικής σχετικά με τις τιμές στις οποίες πωλούνταν οι μπάλες του σκουός, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η μόνη σχετική απόδειξη την οποία προσκομίζει η Επιτροπή είναι η προκύπτουσα από το γεγονός ότι ζητήθηκε από την AWS, σε συνάντηση μεταξύ των δύο εταιριών στις 15 και στις 16 Μαΐου 1986, να μην εξάγει μπάλες του σκουός στο Ηνωμένο Βασίλειο λόγω των χαμηλών τιμών στις οποίες πωλούσε η AWS τα προϊόντα αυτά. Υπογραμμίζει ότι το αίτημα αυτό υποβλήθηκε δυνάμει του άρθρου 14 της μεταξύ τους συμφωνίας διανομής («The Distributor shall not outside the Territory seek customers for the Goods or establish or maintain any branch or distribution for sale of the Goods», «ο διανομέας δεν θα επιχειρεί να προσελκύσει νέους πελάτες και δεν θα ανοίξει ή θα διατηρήσει υποκατάστημα ή πρατήριο πωλήσεων εκτός του οικείου εδάφους»), η οποία πληροί τους όρους απαλλαγής κατά κατηγορίες των συμφωνιών αποκλειστικής διανομής που καθορίζονται από τον προπαρατεθέντα κανονισμό 1983/83. Θεωρεί ότι, εν πάση περιπτώσει, η έναντι της Newitt αύξηση τιμών για τις μπάλες του σκουός δεν μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση των εξαγωγών της προς την περιοχή της AWS, δεδομένου ότι οι τιμές που είχαν οι μπάλες του σκουός στο Ηνωμένο Βασίλειο ήταν ανώτερες από εκείνες των Κάτω Χωρών, ακόμα και πριν από τις αυξήσεις των τιμών που πραγματοποιήθηκαν, όσον αφορά τη Newitt, από τον Ιούνιο του 1986.
- 94 Όσον αφορά την ύπαρξη εναρμονισμένης πρακτικής σχετικά με τις τιμές στις οποίες πωλούνταν οι μπάλες του τένις, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η μεταβολή της τιμολογιακής πολιτικής της έναντι της Newitt επήλθε λίγο χρόνο μετά την εξαγορά της DSI από τον όμιλο BTR, το 1985, και όχι το 1986, όπως διαλαμβάνεται στην απόφαση (σημείο 23). Επομένως, κατά την προσφεύγουσα, η μεταβολή της τιμολογιακής πολιτικής της έναντι της Newitt δεν μπορούσε να είναι συνέπεια των αιτημάτων της AWS, τα οποία, όπως προκύπτει από τα έγγραφα τα οποία επικαλείται σχετικά η Επιτροπή, ανάγονται στα έτη 1986-1987 και, συνεπώς, είναι μεταγενέστερα. Κατά συνέπεια, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζει η Επιτροπή είναι ανεπαρκή.
- 95 Η Επιτροπή παρατηρεί, εκ προοιμίου, όσον αφορά τον ισχυρισμό σχετικά με την ανεπάρκεια των αποδεικτικών στοιχείων και της αιτιολογίας της αποφάσεώς της, ότι στα σημεία 22 έως 23 και 30 έως 36 της εν λόγω αποφάσεως περιλαμβάνεται περίληψη των εγγράφων αποδεικτικών στοιχείων από τα οποία προκύπτει η ύπαρξη εναρμονισμένης πρακτικής επί των τιμών, τα οποία είχαν εκτεθεί με λεπτομέρεια προηγουμένως, στα σημεία 41 έως 76 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων. Προσθέτει ότι η προσφεύγουσα, η οποία δεν αρνήθηκε, κατά τη διοικητική διαδικασία ή στο πλαίσιο της προσφυγής της, την ύπαρξη

εγγράφων αποδείξεων από τις οποίες προκύπτει η προβαλλόμενη εναρμονισμένη πρακτική, δεν προσκόμισε αποδείξεις περί του αντιθέτου, υπό μορφή πρακτικών των συνεδριάσεων του διοικητικού της συμβουλίου, εγγράφων απευθυνόμενων προς τη Newitt ή οποιοδήποτε άλλο έγγραφο, για να αποδείξει ότι η μεταβολή της τιμολογιακής πολιτικής της ήταν μονομερής ενέργειά της.

96 Όσον αφορά το από 27 Φεβρουαρίου 1986 τηλετύπημα της AWS προς την προσφεύγουσα, η Επιτροπή θεωρεί ότι από το εν λόγω έγγραφο, περί του οποίου γίνεται λόγος στο σημείο 42 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων και το οποίο επισυνάπτεται ως παράρτημα 8 στο υπόμνημα αντικρούσεώς της, μάλιστα δε τόσο από την παρουσίαση των ζητημάτων στα οποία αναφέρεται όσο και από το περιεχόμενό του, αποδεικνύεται η διάπραξη παραβάσεως ακόμα και αν υποτεθεί ότι αυτό αφορά μόνον τις τιμές των πωλούμενων στην AWS προϊόντων, δεδομένου ότι, εν πάση περιπτώσει, η πολιτική τιμών της προσφεύγουσας αποτέλεσε επανειλημμένα το αντικείμενο μακρών και λεπτομερειακών συζητήσεων με την AWS.

97 Όσον αφορά την προβαλλόμενη συνεννόηση μεταξύ της προσφεύγουσας και της AWS σχετικά με τις τιμές στις οποίες πωλούνταν οι μπάλες του τένις, αφενός, και οι ρακέτες του τένις, αφετέρου, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι εξέθεσε αναλυτικά, με την ανακοίνωση των αιτιάσεων, την άποψή της, η οποία διαλαμβάνεται περιληπτικά στην απόφασή της. Επ' αυτού παραπέμπει στο σημείο 35 της αποφάσεως, καθώς και στα σημεία 42 έως 57 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, όσον αφορά τις μπάλες του τένις, και στα σημεία 58 έως 69 της εν λόγω ανακοινώσεως, όσον αφορά τις ρακέτες του τένις. Υπογραμμίζει ότι τα χωρία της ανακοινώσεως των αιτιάσεων των οποίων γίνεται επίκληση αναφέρονται ρητά στα παραρτήματα 8 έως 24 του υπομνήματος αντικρούσεώς της, οπότε η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι δεν έλαβε γνώση των εγγράφων αυτών πριν από την προσκόμισή του στο πλαίσιο της παρούσας διαφοράς.

98 Επιπλέον, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την απόφαση επί του σημείου αυτού, υπογραμμίζει δε ότι η άποψή της σχετικά με την ύπαρξη εναρμονισμένης πρακτικής ως προς τις τιμές των ειδών του γκολφ εκτίθεται λεπτομερώς στα σημεία 70 έως 72 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων και συνοψίζεται στο σημείο 35 της αποφάσεως, ότι τα έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα 11, 25 και 26 του υπομνήματος αντικρούσεώς της είχαν ήδη παρατεθεί με την ανακοίνωση των αιτιάσεων και ότι, επομένως, η προσφεύγουσα είχε λάβει γνώση περί αυτών.

- 99 Όσον αφορά την προβαλλόμενη εναρμονισμένη πρακτική μεταξύ της προσφεύγουσας και της AWS σχετικά με τις τιμές στις οποίες πωλούνταν οι μπάλες του σκουός, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το ζήτημα αυτό πρέπει να εξεταστεί στο γενικότερο πλαίσιο μιας εναρμονισμένης πρακτικής επί των τιμών όλων των εν λόγω προϊόντων. Υποστηρίζει ότι η εναρμονισμένη πρακτική της προσφεύγουσας και της AWS είχε ως σκοπό τον καθορισμό των τιμών, στο Ηνωμένο Βασίλειο και τις Κάτω Χώρες, σε τέτοιο επίπεδο ώστε να αποκλείεται κάθε παράλληλο εμπόριο, περιλαμβανομένου του αφορώντος τις μπάλες του σκουός. Απαντώντας στον ισχυρισμό της DSI ότι οι τιμές στο Ηνωμένο Βασίλειο ήταν μεγαλύτερες από εκείνες στις Κάτω Χώρες ακόμα και πριν τις έναντι της Newitt αυξήσεις των τιμών που επήλθαν τον Ιούνιο του 1986 και ότι, εν πάση περιπτώσει, αποθάρρυνε τις εξαγωγές των εν λόγω ειδών, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η προσφεύγουσα, αυξάνοντας τις τιμές στις οποίες πωλούσε τις μπάλες του σκουός, ενήργησε κατά τρόπον ώστε να καταστεί δυσχερέστερο το εκ μέρους της Newitt παράλληλο εμπόριο προϊόντων με τις Κάτω Χώρες ή με οποιαδήποτε άλλη χώρα.
- 100 Η Επιτροπή υποστηρίζει, τέλος, ότι το απευθυνθέν προς την AWS αίτημα της προσφεύγουσας να μην εξάγει μπάλες του σκουός στο Ηνωμένο Βασίλειο δεν ήταν νόμιμο, διότι η AWS δεν ήταν άμεσος εξαγωγέας και ότι με αυτό επιδιωκόταν στην πραγματικότητα, όπως προκύπτει από τα πρακτικά, της 28ης Μαΐου 1986 της συσκέψεως που πραγματοποιήθηκε μεταξύ της προσφεύγουσας και της AWS στις 15 και στις 16 Μαΐου 1986, να παύσει η AWS τις πωλήσεις της σε εμπορική επιχείρηση η οποία προέβαινε σε παράλληλο εμπόριο προϊόντων της, εν προκειμένω την εταιρία Ron Sports.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 101 Όσον αφορά, πρώτον, την προβαλλόμενη εναρμονισμένη πρακτική σχετικά με τις τιμές στις οποίες πωλούνταν οι μπάλες του τένις, οι ρακέτες του τένις, και τα είδη του γκολφ, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι σχετικά με την ύπαρξη αυτής της εναρμονισμένης πρακτικής υφίστανται επαρκή και σαφή έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία κατατέθηκαν στη δικογραφία από την Επιτροπή. Συναφώς, το Πρωτοδικείο αναφέρεται ρητά στα ακόλουθα έγγραφα.
- 102 Όσον αφορά, καταρχάς, την ύπαρξη εναρμονισμένης πρακτικής ως προς τον καθορισμό των τιμών στις οποίες πωλούνταν οι μπάλες του τένις, το Πρωτοδικείο σημειώνει ότι η Επιτροπή στηρίζεται, προς απόδειξη της διαπράξεως της

προβαλλομένης παραβάσεως, σε σειρά εγγράφων, που επισυνάπτονται σε παράρτημα του υπομνήματος αντικρούσεως, παρατίθενται στην ανακοίνωση των αιτιάσεων και τα οποία, κατά τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, τους οποίους η DSI δεν αντέκρουσε, υποβλήθηκαν στην προσφεύγουσα. Τα έγγραφα αυτά είναι τα ακόλουθα:

- τηλετύπημα της 10ης Μαρτίου 1986 του Rolf Thung, της εταιρίας AWS, απευθυνόμενο στον Graham Nicholas, της DSI, με το οποίο η AWS παραπονεύεται στην προσφεύγουσα για την ύπαρξη χαμηλότερων τιμών στις Κάτω Χώρες, οφειλόμενων σε παράλληλες εισαγωγές, και με το οποίο ζητείται από τη DSI να παύσει να ανέχεται αυτή την κατάσταση·
- τηλετύπημα της ίδιας ημερομηνίας του Graham Nicholas, της DSI, προς τον Rolf Thung, της AWS, στο οποίο διαλαμβάνονται τα εξής: «We all know goods move accross Europe but we have to identify the source/buyer. Everything is now vetted at this end so I need your help through your various contacts as well to firstly identify and ultimately eliminate this type of business» [«Γνωρίζουμε όλοι ότι κυκλοφορούν προϊόντα στην Ευρώπη, αλλά δεν έχουμε ακόμη διαπιστώσει την πηγή. Τώρα εξετάζουμε κάθε σχετικό στοιχείο και θα χρειαστώ τη βοήθειά σας, μέσω των ποικίλων επαφών σας, για την ανακάλυψη και την εξάλειψη αυτού του είδους συναλλαγών (...)]·
- τα προαναφερθέντα πρακτικά, της 28ης Μαΐου 1986, συσκέψεως πραγματοποιηθείσας μεταξύ της DSI και της AWS στις 15 και στις 16 Μαΐου 1986, στα οποία διαλαμβάνεται ότι οι τιμές πώλησεως των προϊόντων της DSI προς τη Newitt αυξήθηκαν από 7,5 λίρες Αγγλίας (UKL) ανά δωδεκάδα το 1985 σε 8,5 UKL, ώστε να καταστούν ασύμφορες οι παράλληλες εισαγωγές, με αποτέλεσμα τη στέρηση των καταναλωτών από τη δυνατότητα να επωφεληθούν από τη διαφορά τιμών μεταξύ των προϊόντων που προέκυπτε από τον ανταγωνισμό μεταξύ διαφόρων παραγωγών·
- πρακτικά εσωτερικής συσκέψεως της AWS, της 13ης Ιουνίου 1986, στα οποία γίνεται μνεία σημαντικών διαπραγματεύσεων με την DSI σχετικά με τον καθορισμό της σχέσεως μεταξύ των τιμών στο Βελγίον και στο Ηνωμένο Βασίλειον όσον αφορά τις μπάλες του τένις·

- εσωτερικό υπόμνημα της AWS, με ημερομηνία 19 Ιουνίου 1986, το οποίο κάνει λόγο για μια σύσκεψη της 5ης Ιουνίου 1986 μεταξύ της DSI και της AWS, η οποία πραγματοποιήθηκε ύστερα από συζητήσεις σχετικά με τις τιμές, διαλαμβάνον ότι οι παράλληλες εισαγωγές θα μειώνονταν σημαντικά αν οι τιμές καθορίζονταν με τέτοιο τρόπο όπως ζητούσε η AWS σε συνεργασία με τη DSI.
- εσωτερικό υπόμνημα της AWS, με ημερομηνία 4 Μαρτίου 1987, περιλαμβάνον τις συμφωνηθείσες με την DSI τιμές με σκοπό την εξάλειψη των παράλληλων εισαγωγών, αναφέρον, αφενός, ότι «η AWS δεν κατόρθωσε να διατηρήσει την τιμή των 44,75 ολλανδικών φιορινιών (HFL) λόγω προβλημάτων οφειλομένων στο παράλληλο εμπόριο», αφετέρου, ότι «για αυτόν τον λόγο οι τιμές προσαρμόστηκαν κατά το δεύτερο μέρος της τενιστικής περιόδου (36 HFL/38 HFL ανά δωδεκάδα)» και, τέλος, ότι, «για να καταστεί θεωρητικά αδύνατο το παράλληλο εμπόριο ελήφθησαν οι ακόλουθες αποφάσεις για το 1987: τιμές AWS: 7,27 UKL ανά δωδεκάδα. Χαμηλότερη καθαρή τιμή στο Ηνωμένο Βασίλειο: 10,40 UKL (μερικοί πελάτες). Με βάση τη σκέψη ότι κάθε 'έμπορος' αυξάνει τις εν λόγω τιμές κατά 10 %, τούτο σημαίνει ότι με ένα mark-up ύψους 58 % (καθαρό) η AWS βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο τιμών. Ο έμπορος διατρέχει τον κίνδυνο να μη μπορεί πλέον να προμηθεύεται εμπορεύματα».
- εσωτερικό υπόμνημα της AWS, της 5ης Μαΐου 1987, σχετικά με σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στις 7 και τις 30 Απριλίου και την 1η Μαΐου 1987 μεταξύ της DSI και της AWS, όπου εκτίθεται, μεταξύ άλλων, ότι, «λόγω των προβλημάτων που οφείλονται στο παράλληλο εμπόριο (...), η Dunlop απαιτεί από την AWS ένα σχέδιο δράσεως για τις μπάλες του τένις το 1988 στις Κάτω Χώρες και το Βέλγιο (...)».

¹⁰³ Όσον αφορά, ειδικότερα, το προπαρατεθέν τηλετύπημα της 27ης Φεβρουαρίου 1986, η έννοια και το περιεχόμενο του οποίου αποτελούν το αντικείμενο διαφορετικής ερμηνείας εκ μέρους των διαδίκων, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, έστω και αν υποθεθεί ότι τούτο αφορά τις τιμές στις οποίες η προσφεύγουσα πωλούσε τα προϊόντα της στην AWS και όχι στη Newitt, η υποστήριξη την οποία η AWS δήλωσε με το έγγραφο αυτό ότι παρέχει προς εφαρμογή της στρατηγικής της προσφεύγουσας στον τομέα των τιμών αρκεί, εν πάση περιπτώσει, προς απόδειξη της υπάρξεως εναρμονισμένης πρακτικής, αντίθετης προς το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, ιδίως προς το στοιχείο α', πρακτικής στην οποία, εν πάση περιπτώσει, μετείχε η προσφεύγουσα.

104 Όσον αφορά, στη συνέχεια, την ύπαρξη εναρμονισμένης πρακτικής σχετικά με τις τιμές στις οποίες πωλούνταν οι ρακέτες του τένις, το Πρωτοδικείο αναφέρεται σε μια σειρά εγγράφων τα οποία επισυνάπτει η Επιτροπή σε παραρτήματα του υπομνήματος αντικρούσεώς της (υπομνήματα 11 έως 14 και 21 έως 24), περί των οποίων γίνεται μνεία στην ανακοίνωση των αιτιάσεων και τα οποία, κατά τους ισχυρισμούς της Επιτροπής οι οποίοι δεν αντικρούστηκαν, επιδείχθηκαν στην προσφεύγουσα. Τα εν λόγω έγγραφα είναι τα ακόλουθα:

— πρακτικά, με ημερομηνία 12 Μαΐου 1986, μιας συσκέψεως της 6ης και της 7ης Μαΐου 1986 πραγματοποιηθείσας μεταξύ της προσφεύγουσας και της AWS, στα οποία γίνεται λόγος για αιτήματα της τελευταίας εταιρίας προς την προσφεύγουσα με τα οποία ζητούσε να υπάρξει μια ικανοποιητική διαφορά όσον αφορά τις τιμές στις οποίες αγόραζε τις ρακέτες του τένις η ίδια η AWS και εκείνες στις οποίες τα εν λόγω προϊόντα πωλούνταν στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου·

— τα προπαρατεθέντα πρακτικά, της 28ης Μαΐου 1986, της συσκέψεως της 15ης και της 16ης Μαΐου 1986, στα οποία γίνεται λόγος για αιτήματα της AWS προς την προσφεύγουσα όσον αφορά τον υπολογισμό της διαφοράς μεταξύ των τιμών πωλούμενων προς την AWS προϊόντων και εκείνων που πωλούνταν στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου·

— έκθεση αναφέρουσα την πραγματοποίηση επισκέψεως εκπροσώπων της AWS στα γραφεία της DSI, στις 5 Ιουνίου 1986, στην οποία γίνεται, μεταξύ άλλων, λόγος για αίτημα της DSI προς την AWS, με το οποίο η προσφεύγουσα ζητούσε να πληροφορηθεί τις ποσότητες και τις τιμές αγοράς των ρακετών του τένις που αποτελούσαν το αντικείμενο παράλληλων εισαγωγών·

— τα προπαρατεθέντα πρακτικά, της 13ης Ιουνίου 1986, εσωτερικής συσκέψεως της AWS, στα οποία γίνεται λόγος για διαπραγματεύσεις της AWS με την DSI, καθώς και εσωτερικό υπόμνημα της AWS της 19ης Ιουνίου 1986,

σχετικά με τα συμπεράσματα της εν λόγω συσκέψεως, στο οποίο διαλαμβάνεται ότι «οι προτάσεις (της AWS) σχετικά με τις τιμές συζητήθηκαν σοβαρά» με την DSI και ότι «οι τιμές τις οποίες επιθυμεί η AWS έγιναν δεκτές από την Dunlop και (ότι) έτσι επιβεβαιώθηκε η επιζητούμενη οργάνωση (...)» κατά την επίσκεψη εκπροσώπων της AWS στα γραφεία της DSI στις 5 Ιουνίου 1986.

- τηλετύπημα της 23ης Απριλίου 1987, απευθύνόμενο από την AWS στη DSI, με το οποίο ζητούνταν εξηγήσεις ως προς «τους πελάτες και τις τιμές» των ρακετών μάρκας Dunlop οι οποίες αποτελούσαν το αντικείμενο παράλληλων εισαγωγών.
- τηλετύπημα της 10ης Σεπτεμβρίου 1986, απευθυνόμενο από την AWS προς τη DSI, με το οποίο η AWS εξέφραζε παράπονα για τα αποτελέσματα παράλληλων εισαγωγών λόγω των μειώσεων των τιμών, καθώς και δύο εσωτερικά υπομνήματα της AWS, της 22ας Σεπτεμβρίου 1986 και της 4ης Φεβρουαρίου 1987, αφορώντα επίσης τις τιμές των προϊόντων που υφίσταντο τον ανταγωνισμό των παράλληλων εισαγωγών και τις επαφές που είχε η DSI όσον αφορά τον καθορισμό των τιμών αυτών.

¹⁰⁵ Όσον αφορά, τέλος, την ύπαρξη εναρμονισμένης πρακτικής ως προς τις τιμές των ειδών του γκολφ, το Πρωτοδικείο αναφέρεται σε σειρά εγγράφων, που επισυνάπτονται σε παραρτήματα του υπομνήματος αντικρούσεως (παραρτήματα 11, 25 και 26), τα οποία παρατίθενται στην ανακοίνωση των αιτιάσεων και τα οποία, κατά τους ισχυρισμούς της Επιτροπής που δεν αντικρούστηκαν, γνωστοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα. Τα έγγραφα αυτά είναι τα ακόλουθα:

- τα προπαρατεθέντα πρακτικά, της 12ης Μαΐου 1986, της συσκέψεως της 6ης και της 7ης Μαΐου 1986 μεταξύ της DSI και της AWS, στα οποία γίνεται λόγος για συζητήσεις ως προς τις χαμηλές τιμές των παραλλήλως εισαγομένων ειδών και τις εκπτώσεις που έπρεπε να γίνουν στην AWS για να μπορέσει να αντιμετωπίσει τον ανταγωνισμό αυτών των παράλληλων εισαγωγών.
- τα από 5 Σεπτεμβρίου 1986 πρακτικά, στα οποία γίνεται λόγος για τον ανταγωνισμό που υφίστατο η AWS λόγω των παράλληλων εισαγωγών σε χαμηλές τιμές, για την από κοινού εξέταση από την AWS και την DSI του εν λόγω προβλήματος, καθώς και για τα σχέδιά τους να συμφωνήσουν την προσαρμογή των τιμών.

— εσωτερικό υπόμνημα της AWS, της 29ης Σεπτεμβρίου 1986, στο οποίο γίνεται επίσης λόγος για συμφωνίες επί των τιμών μεταξύ της AWS και της DSI, οι οποίες είχαν ήδη συναφθεί ή επρόκειτο να συναφθούν, με σκοπό την εξάλειψη των παράλληλων εισαγωγών ειδών του γκολφ, οι οποίες, διαφορετικά, θα συνεχίζονταν το 1987.

106 Δεύτερον, όσον αφορά το ζήτημα της υπάρξεως εναρμονισμένης πρακτικής, έχουσας ως αντικείμενο τον από κοινού καθορισμό των τιμών για τις μπάλες του σκουός, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι το αίτημα το οποίο υπέβαλε η προσφεύγουσα στην AWS, κατά τη σύσκεψη της 15ης και της 16ης Μαΐου 1986, ζητώντας από την τελευταία να παύσει τις παραδόσεις της όσον αφορά τις μπάλες του σκουός προς το Ηνωμένο Βασίλειο, πρέπει να εξεταστεί στο πλαίσιο της γενικής αλληλουχίας της υποθέσεως, ώστε να διαπιστωθεί αν αποτελεί μέρος, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, εναρμονισμένης πρακτικής, αποσκοπούσας, με κατάλληλο καθορισμό των τιμών αυτών των ειδών στο Ηνωμένο Βασίλειο, αφενός, και στις Κάτω Χώρες, αφετέρου, στην εξάλειψη ή στην καταβολή προσπαθειών για την εξάλειψη του παράλληλου εμπορίου σχετικά με αυτές τις μπάλες. Συναφώς, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, αφενός, ότι παράλληλα με το αίτημα αυτό διατυπώθηκε, όπως προκύπτει από τα προπαρατεθέντα πρακτικά, η επιθυμία της προσφεύγουσας να ενημερώνεται για τις δραστηριότητες της εταιρίας Ron Sports, η οποία πραγματοποιούσε παράλληλο εμπόριο μεταξύ των οικείων αγορών. Αφετέρου, το Πρωτοδικείο σημειώνει ότι οι έναντι της Newitt μεταβολές των τιμών, στις οποίες δέχθηκε να προβεί η προσφεύγουσα, οι οποίες ανακοινώθηκαν με το από 16 Ιουνίου 1986 έγγραφο της, σήμαιναν για τη Newitt αύξηση των τιμών αγοράς των πωλούμενων εμπορευμάτων. Πράγματι, η νέα τιμολογιακή πολιτική που διαμορφωνόταν έναντι της βάσει του εγγράφου της 16ης Ιουνίου 1986 σήμαινε για τη Newitt ότι τα προϊόντα που αγόραζε στις μειωμένες τιμές εξαγωγής από το 1978, σε σχέση με τις οποίες της παρεχόταν, επιπλέον, έκπτωση 20 %, θα της πωλούνταν πλέον με τις τιμές της εσωτερικής αγοράς, όπως αυτές καθορίζονταν από την προσφεύγουσα. Όμως, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτές οι τελευταίες τιμές ήταν ανώτερες από τις τιμές εξαγωγής και ότι, επιπλέον, η παραχωρούμενη στη Newitt έκπτωση περιορίστηκε από τότε στο 15 % της τιμής βάσεως. Τελικά, δεν αμφισβητείται ότι η νέα τιμολογιακή πολιτική της προσφεύγουσας σήμαινε για τη Newitt αύξηση των τιμών αγοράς των πωλούμενων εμπορευμάτων κατά 27 % για τις έγχρωμες μπάλες και κατά 54 % για τις μαύρες μπάλες.

107 Το Πρωτοδικείο θεωρεί, ενόψει αυτών των πραγματικών στοιχείων, ότι το απευθυνθέν στην AWS αίτημα της προσφεύγουσας, με το οποίο της ζητούσε να παύσει να εξάγει μπάλες του σκουός προς το Ηνωμένο Βασίλειο, προϋποθέτει οπωσδήποτε ότι η AWS προέβαινε σε τέτοιες παραδόσεις πριν από την

υποβολή του εν λόγω αιτήματος. Επιπλέον, και εν πάση περιπτώσει, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η AWS συμμορφώθηκε προς αυτό το αίτημα της προσφεύγουσας, παύοντας τις παραδόσεις της με προορισμό το Ηνωμένο Βασίλειο, οπότε η προσφεύγουσα μπόρεσε να προχωρήσει στη σχεδιαζόμενη αύξηση των τιμών στη βρετανική αγορά, καθόσον η επιβολή της σήμαινε οπωσδήποτε ότι οι καταναλωτές βρίσκονταν σε ουσιαστική αδυναμία να επωφεληθούν από το πλεονέκτημα ως προς τις τιμές που προέκυπτε για αυτούς από την ύπαρξη εισαγωγών από τις Κάτω Χώρες, όπου οι τιμές των ίδιων προϊόντων σε σχέση με τα πωλούμενα από την προσφεύγουσα στην εσωτερική βρετανική αγορά ήταν χαμηλότερες. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να ισχυρίζεται λυσιτελώς ότι δεν μετέσχε στην εφαρμογή μιας εναρμονισμένης πρακτικής, έχοντας ως αποτέλεσμα την παύση ή, τουλάχιστον, τον περιορισμό του παράλληλου εμπορίου όσον αφορά τις μπάλες του σκουός.

108 Συνεπώς, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι αποδείχθηκε και η συνεννόηση μεταξύ της προσφεύγουσας και της AWS, με σκοπό τον από κοινού καθορισμό των τιμών στις οποίες θα πωλούνταν οι μπάλες του σκουός.

109 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο λόγος κατά τον οποίο η Επιτροπή δεν προσκόμισε αρκετές αποδείξεις και δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της ως προς την ύπαρξη συνεννοήσεως μεταξύ της προσφεύγουσας και της AWS όσον αφορά τον καθορισμό των τιμών στις οποίες έπρεπε να πωλούνται οι μπάλες και οι ρακέτες του τένις, τα είδη του γκολφ και οι μπάλες του σκουός.

β) Επί του ισχυρισμού ότι η προσφεύγουσα καθόρισε αυτόνομα τη συμπεριφορά της όσον αφορά την εμπορική πολιτική της

Περίληψη των λόγων και των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων

110 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, αφενός, ότι το επίπεδο των τιμών των πωλούμενων στη Newitt προϊόντων, από το 1986, edικαιολογείτο από οικονομικούς λόγους, βασιζόμενους στη διάκριση μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρηματιών και

αποκλειστικών διανομών, όσον αφορά ειδικότερα το ρόλο τους στη διάθεση στο εμπόριο των προϊόντων του προμηθευτή και την οικονομική τους επιβάρυνση, λόγοι οι οποίοι δικαιολογούν, σε συνάρτηση με τις επιταγές του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, διαφορετική τιμολογιακή πολιτική καθοριζόμενη σε συνάρτηση με αυτές ακριβώς τις διαφορές. Επιπλέον, η προσφεύγουσα καθόρισε τις τιμές των πωλούμενων στη Newitt προϊόντων, από το 1986, λαμβάνοντας υπόψη τόσο την σημασία των αγορών της εταιρίας αυτής όσον αφορά τη διάθεση στο εμπόριο των προϊόντων της προσφεύγουσας, όσο και τον όγκο τους σε σχέση με τις αγορές άλλων πελατών εγκατεστημένων στο Ηνωμένο Βασίλειο, καθώς και σε συνάρτηση με εκείνες των αποκλειστικών διανομών της προσφεύγουσας. Τέλος, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν ικανοποίησε το αίτημα της AWS, η οποία ζητούσε να αγοράζει τα προμηθευόμενα από την προσφεύγουσα προϊόντα στις χαμηλότερες δυνατές τιμές στις οποίες τα εν λόγω προϊόντα πωλούνταν στους εγκατεστημένους στο Ηνωμένο Βασίλειο εμπόρους.

- 111 Η Επιτροπή επικαλείται το σημείο 56 της αποφάσεώς της, από το οποίο προκύπτει ότι η προσφεύγουσα ουδέποτε καθόρισε τις τιμές των προϊόντων της που πωλούνταν στους εγκατεστημένους στο Ηνωμένο Βασίλειο εμπόρους και στους αποκλειστικούς διανομείς της σε συνάρτηση με την εμπορική τους σημασία ή τις οικονομικές επιβαρύνσεις κάθε κλάδου επιχειρηματιών, αλλά, αφενός, σε συνεννόηση με την AWS και, αφετέρου, σε τέτοιο επίπεδο ώστε να καθίστανται ασύμφορες για τους εγκατεστημένους στο Ηνωμένο Βασίλειο εμπόρους οι εξαγωγές προϊόντων της DSI.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 112 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν μπορούν να γίνουν δεκτά, καθόσον, αντίθετα προς ό, τι υποστηρίζει, εκ των προεκτεθέντων στοιχείων προκύπτει ότι η εμπορική πολιτική την οποία τήρησε έναντι της Newitt, ιδίως η τιμολογιακή της πολιτική, καθορίστηκε σε συνεννόηση με την AWS, με σκοπό την εξάλειψη των παράλληλων εισαγωγών στις οποίες προέβαινε η Newitt στην περιοχή της τελευταίας. Κατά συνέπεια, ο λόγος που στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι η προσφεύγουσα καθόρισε την εμπορική πολιτική της αυτόνομα και λαμβάνοντας υπόψη τη φύση και τη σημασία των εμπορικών σχέσεων με τον συγκεκριμένο πελάτη της δεν αποδεικνύεται από τα πραγματικά περιστατικά, και, επομένως, πρέπει να απορριφθεί.

γ) Επί του ισχυρισμού ότι δεν επηρεάστηκαν οι ενδοκοινοτικές συναλλαγές

Περίληψη των λόγων και των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων

- 113 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ακόμα και αν υποθεθεί ότι αποδεικνύεται η ύπαρξη εναρμονισμένης τιμολογιακής πολιτικής, η πολιτική αυτή δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της επιβαλλόμενης από τους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού απαγορεύσεως, καθόσον, όπως εξάλλου ανέφερε η Επιτροπή στο σημείο 54 της πρώτης ετήσιας εκθέσεώς της επί της πολιτικής του ανταγωνισμού, δημοσιευθείσας το 1971, η έννοια του παράλληλου εμπορίου πρέπει να ερμηνεύεται σε συνάρτηση με τα άρθρα 2 και 3 της Συνθήκης και με τον επιδιωκόμενο με τα άρθρα αυτά σκοπό της πραγματοποιήσεως μιας ενιαίας αγοράς, στο πλαίσιο δε αυτού του εμπορίου οι έμποροι αγοράζουν αγαθά σε ένα κράτος μέλος με σκοπό τη μεταπώλησή τους σε ένα άλλο, στο οποίο οι τιμές είναι υψηλότερες, οπότε εκμεταλλεύονται αυτές τις διαφορές των τιμών, συνεισφέροντας στην προσέγγιση μεταξύ των τιμών στις χώρες της Κοινής Αγοράς. Όμως, η Newitt δεν διεξάγει παράλληλο εμπόριο, κατά την έννοια που του δίδεται από το κοινοτικό δίκαιο του ανταγωνισμού, καθόσον η εταιρία αυτή απλώς περιορίστηκε στο να επωφεληθεί από τις ιδιαίτερα χαμηλές τιμές και τους ευνοϊκούς εμπορικούς όρους που είχε εξασφαλίσει, χωρίς να επιχειρήσει να εκμεταλλευτεί τις διαφορές μεταξύ των τιμών στο Ηνωμένο Βασίλειο και εκείνων στα άλλα κράτη μέλη και να μετάσχει έτσι, με τις δραστηριότητές της, στην προσέγγιση των τιμών στις διάφορες εθνικές αγορές της Κοινότητας.
- 114 Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή, στρεφόμενη κατά των μέτρων που λήφθηκαν έναντι της Newitt όσον αφορά τις τιμές, υποστηρίζει έμμεσα ότι οι «παραγωγοί-προμηθευτές» έχουν την υποχρέωση να στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό, προωθώντας ενεργά το παράλληλο εμπόριο, και ότι οφείλουν με τον τρόπο αυτό να παραβαίνουν τις κανονικές συμβατικές υποχρεώσεις τους έναντι των αποκλειστικών διανομέων τους και να τους ανταγωνίζονται, παρέχοντας εξαιρετικά ευνοϊκές εκπτώσεις σε άλλους πελάτες, ώστε οι τελευταίοι να μπορούν να εξάγουν τα προϊόντα τους σε χώρες στις οποίες οι ως άνω παραγωγοί έχουν αποκλειστικούς διανομείς.
- 115 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι, αν η προσφεύγουσα ήθελε να παύσει μονομερώς τα αδικαιολόγητα εμπορικά πλεονεκτήματα που παρέχονταν στη Newitt, θα

την είχε ειδοποιήσει σχετικά ήδη από το 1985, όταν πραγματοποιήθηκε, όπως αναφέρεται, η αλλαγή της τιμολογιακής πολιτικής της, αντί να την πληροφορήσει επ' αυτού μόλις στις 3 Σεπτεμβρίου 1987, με το προπαρατεθέν έγγραφο το οποίο η BTR απηύθυνε στους συμβούλους της Newitt, ύστερα από την υποβολή της καταγγελίας της και μετά από συνεννόηση με την AWS. Επιπλέον, κατά την Επιτροπή, το γεγονός ότι η DSI χρησιμοποίησε τη Newitt για να διαθέσει τα αποθέματά της με ειδικές τιμές λόγω τέλους του έτους δείχνει ότι οι τιμές στις οποίες επωλούντο τα οικεία προϊόντα στη Newitt, προς τον σκοπό αυτό, πριν από την επίμαχη περίοδο, εδικαιολογούνται εμπορικά και ότι οι νέες τιμές που καθορίστηκαν έναντι της είχαν ως μόνο σκοπό τη στεγανοποίηση της αγοράς, καθόσον, από τότε που η προσφεύγουσα χρησιμοποίησε τη Newitt για τη διάθεση, με παράλληλες εξαγωγές, των ανεπιθύμητων αποθεμάτων της, οι εξαγωγές της Newitt άρχισαν να προκαλούν σημαντική μείωση των περιθωρίων κέρδους των αποκλειστικών διανομέων της, μεταξύ των οποίων και της AWS.

- 116 Τέλος, κατά την Επιτροπή, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας σχετικά με την ορθή ερμηνεία της έννοιας του παράλληλου εμπορίου, όπως αυτό προστατεύεται από το κοινοτικό δίκαιο του ανταγωνισμού, καθώς και σχετικά με το βάρος που είχε να εκπληρώσει τις παρουσιαζόμενες ως θεμιτές συμβατικές υποχρεώσεις της έναντι των αποκλειστικών διανομέων της, στερούνται βάσεως και είναι καθαρά θεωρητικές, χωρίς να έχουν σχέση με τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 117 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι από σειρά σοβαρών, συγκεκριμένων και διασταυρωμένων ενδείξεων, οι οποίες περιγράφονται στις σκέψεις 101 έως 107 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει σαφώς (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 31ης Μαρτίου 1991, «χαρτοπολτός», C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 και C-125/85 έως C-129/85, Ahlström Osakeyhtiö κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-1307) ότι η προσφεύγουσα επιχείρησε, σε συνεργασία με την AWS, να εξαφανίσει το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα από το οποίο οφελούνταν τρίτοι σε σχέση με την υπό εξέταση σύμβαση διανομής, όπως η Newitt, το οποίο προέκυπτε από τις διαφορές των τιμών σε δύο διαφορετικές εθνικές αγορές, εν προκειμένω στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου, αφενός, και σε εκείνη των Κάτω Χωρών, αφετέρου. Ειδικότερα, από τα προεκτεθέντα προκύπτει σαφώς

ότι η προσφεύγουσα έλαβε, σε συνεννόηση με την AWS, σειρά μέτρων εχόντων ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα τη διακοπή των επανεξαγωγών προς το Ηνωμένο Βασίλειο ενός συνόλου προϊόντων από τις Κάτω Χώρες, στις οποίες τα προϊόντα αυτά διετίθεντο στο εμπόριο σε τιμές χαμηλότερες από εκείνες του Ηνωμένου Βασιλείου. Οι διαπιστώσεις αυτές δεν θίγονται, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, από υποκειμενικούς λόγους ή από τον τρόπο με τον οποίο ασκούσαν τις δραστηριότητές τους οι διενεργούντες παράλληλες εισαγωγές επιχειρηματίες, έναντι των οποίων λήφθηκαν αυτά τα μέτρα, καθόσον αυτές οι παρατηρήσεις, ακόμα και αν υποθεθεί ότι είναι ακριβείς, αφορούν τη συμπεριφορά ενός τρίτου και, εν πάση περιπτώσει, δεν είναι ικανές να ασκήσουν επιρροή ούτε επί της υπάρξεως αντικειμενικά αποδεικνυόμενης εναρμονισμένης πρακτικής ούτε επί του περιεχομένου και των αποτελεσμάτων της. Επομένως, η προσφεύγουσα έπληξε το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, κατά την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, όπως εξάλλου αυτό ερμηνεύεται από την Επιτροπή, με την πρώτη έκθεσή της επί της πολιτικής του ανταγωνισμού, την οποία κακώς επικαλείται η προσφεύγουσα, η οποία επιπλέον ουδόλως διατείνεται ότι αυτό το πλήγμα σε βάρος του ενδοκοινοτικού εμπορίου είναι άνευ σημασίας. Συνεπώς, ο λόγος που στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι η προσφεύγουσα δεν έπληξε το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, ιδίως δε το παράλληλο εμπόριο, πρέπει να απορριφθεί.

- 118 Επομένως, δεδομένου ότι, όπως διαπιστώθηκε, ο καθορισμός των τιμών των προϊόντων της έναντι της καταγγέλλουσας αποτέλεσε το αντικείμενο συνεννοήσεως μεταξύ της προσφεύγουσας και της AWS, αντίθετης προς το άρθρο 85, παραγράφος 1, της Συνθήκης, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σχετικά με τη φύση του παραλλήλου εμπορίου, το οποίο διατείνεται ότι προστατεύεται από το κοινοτικό δίκαιο του ανταγωνισμού, και επί των θεμιτών υποχρεώσεων των παραγωγών και προμηθευτών έναντι του δικτύου διανομής τους πρέπει να απορριφθούν, εν προκειμένω, ως αβάσιμοι.

B — Όσον αφορά τη χρησιμοποίηση λογοτύπων και σημάτων εγκρίσεως αθλητικών ομοσπονδιών

- 119 Όσον αφορά τη χρησιμοποίηση λογοτύπων και σημάτων αθλητικών ομοσπονδιών, η προσφεύγουσα, πρώτον, αμφισβητεί την ύπαρξη πρακτικής αποφασισθείσας σε συνεννόηση με την AWS (α), δεύτερον, αμφισβητεί ότι η εν λόγω πρακτική, και αν ακόμα θεωρηθεί ως αποδεδειγμένη, περιόριζε τον ανταγωνισμό (β), τρίτον και τελευταίο, υποστηρίζει ότι με την επίθεση των επίμαχων σημάτων κατόρθωσε να αποκτήσει ένα πλεονέκτημα στο πλαίσιο του ανταγωνισμού που υφίσταται μεταξύ προϊόντων τα οποία φέρουν διάφορες μάρκες

(γ). Το Πρωτοδικείο πρέπει να εξετάσει διαδοχικά καθεμία από αυτές τις τρεις αιτιάσεις.

α) Επί της υπάρξεως εναρμονισμένης πρακτικής σε συνεργασία με την AWS

Περίληψη των λόγων και των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων

- 120 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επίθεση του σήματος της εθνικής ομοσπονδίας τένις των Κάτω Χωρών (KNLTB) επί των προϊόντων της ήταν το αποτέλεσμα μονομερούς ενέργειάς της και ανακοινώθηκε στην AWS κατά τη σύσκεψή τους της 15ης και της 16ης Μαΐου 1986, όπως δέχθηκε η Επιτροπή με την απόφασή της με την οποία αναγνώρισε ότι «η εφαρμογή του μέτρου αυτού έγινε από την DSI» (σημείο 40). Εξάλλου, η χρησιμοποίηση αυτού του σήματος αποτελούσε μέρος της γενικής πολιτικής της, η οποία συνίστατο στην αναζήτηση της υποστηρίξεως εθνικών ομοσπονδιών του τένις για εμπορικούς σκοπούς, όπως πράττουν και άλλες επιχειρήσεις.
- 121 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, έστω και αν μόνη η προσφεύγουσα συνέλαβε την ιδέα της εφαρμογής αυτού του μέτρου και έστω και αν η χρησιμοποίηση λογότυπων και σημάτων εγκρίσεως αθλητικών ομοσπονδιών δεν μπορεί να είναι αυτές καθαυτές αντίθετες προς το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, η ύπαρξη εν προκειμένω εναρμονισμένης πρακτικής μεταξύ της προσφεύγουσας και της AWS, με σκοπό την εξακρίβωση, με τον τρόπο αυτό, των ειδών που προέρχονταν από παράλληλες εισαγωγές και την εξάλειψή τους, είναι αναμφισβήτητη, όπως προκύπτει από σειρά εγγράφων αποδεικτικών στοιχείων τα οποία επικαλείται.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 122 Το Πρωτοδικείο αναφέρεται στα έγγραφα τα οποία επικαλείται η Επιτροπή, ιδίως τα ακόλουθα:
- τα προπαρατεθέντα πρακτικά συσκέψεως της 28ης Μαΐου 1986, πραγματοποιηθείσας μεταξύ της DSI και της AWS στις 15 και στις 16 Μαΐου 1986, στα οποία διαλαμβάνεται ότι «όταν αγοράζεται ένα νέο κουτί θα φέρει στο καπάκι ένα αυτοκόλλητο με την ένδειξη 'KNLTB official', ώστε η AWS να μπορεί να διακρίνει απευθείας τις μπάλες που εισάγονται παράλληλα».

- τα προπαρατεθέντα πρακτικά εσωτερικής συσχέψεως της AWS, της 13ης Ιουνίου 1986, στα οποία γίνεται λόγος για διαπραγματεύσεις με την DSI σχετικά με τον καθορισμό της σχέσεως που πρέπει να υφίσταται μεταξύ των τιμών στο Βελγίον και στο Ηνωμένο Βασίλειο, στα οποία περιλαμβάνονται οι ακόλουθες παρατηρήσεις: «τώρα διεξάγονται εντονότερες διαπραγματεύσεις με την Dunlop (...) σχέσεις μεταξύ των τιμών (...) νέο κουτί (...) εγκεκριμένο από την KNLTB (...) μπάλες του τένις παραλλήλως εισαγόμενες, τις οποίες μπορούμε εύκολα να ξεχωρίσουμε»·
- εσωτερικό υπόμνημα της AWS, με ημερομηνία 2 Οκτωβρίου 1986, σχετικά με συμφωνία συναφθείσα την 1η Οκτωβρίου 1986 με την προσφεύγουσα, αφορώσα, μεταξύ άλλων, την εκτύπωση του σήματος «KNLTB official» σε κάθε μπάλα του τένις και την επίθεση αυτοκόλλητου με το ίδιο σήμα σε κάθε κουτί με μπάλες·
- πρακτικά συσχέψεως μεταξύ της προσφεύγουσας και της AWS της 16ης Οκτωβρίου 1986, στα οποία περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η επιβεβαίωση της χρησιμοποίησως του σήματος «KNLTB official»·
- πρακτικά συσχέψεως μεταξύ της AWS και της ολλανδικής ομοσπονδίας αθλητισμού (FSN) της 20ής Οκτωβρίου 1986, κατά την οποία ο Thung, της AWS, δήλωσε ότι «προβλήματα παράλληλων εισαγωγών όσον αφορά τις Dunlop-Fort υποχρέωσαν την AWS να λάβει ορισμένα αυστηρά μέτρα, σε συνεργασία με την Dunlop Αγγλίας. Σε κάθε μπάλα Dunlop-Fort θα υπάρχει η ένδειξη 'KNLTB official', η μόνη εγκεκριμένη και συνιστώμενη μπάλα του τένις (...)»·
- εσωτερικό υπόμνημα της AWS, με ημερομηνία 4 Μαρτίου 1987, στο οποίο γίνεται λόγος για την απώλεια εκ μέρους της AWS σημαντικών μεριδίων της αγοράς που αφορά τις μπάλες του τένις στις Κάτω Χώρες και το Βέλγιο και στο οποίο διαλαμβάνεται ότι: «για να καταστούν θεωρητικά αδύνατες οι παράλληλες εισαγωγές λήφθηκαν τα ακόλουθα μέτρα για το 1987: 1. (...), 2. (...) εκτυπώθηκε η ένδειξη KNLTB official στις μπάλες Dunlop Fort και επικολλήθηκε αυτοκόλλητο με την ένδειξη KNLTB official (...). Αυτή η ένδειξη

KNLTB official είναι το κύριο σημείο της παρουσιάσεως στις διαφημιστικές καταχωρήσεις και μέσο προσελκύσεως πελατών» και

- πρακτικά της AWS, με ημερομηνία 5 Μαΐου 1987, σχετικά με πραγματοποίηση συσκέψεως με την προσφεύγουσα στις 7 Απριλίου 1987, στα οποία διαλαμβάνεται ότι: «δεδομένων των προβλημάτων που οφείλονται στο παράλληλο εμπόριο (...) η Dunlop ζητεί από την AWS την εφαρμογή σχεδίου για τις μπάλες του τένις το 1988 όσον αφορά τις Κάτω Χώρες και το Βέλγιο, ενόψει των τωρινών προβλημάτων. Η AWS πρέπει να στραφεί προς τα είδη (...) τις μπάλες Dunlop KNLTB official αντί των Dunlop Fort. Να μειώσει το περιθώριο κέρδους της όσον αφορά τις μπάλες του τένις».

- 123 Υπό τις συνθήκες αυτές, από το σύνολο των εγγράφων στοιχείων που εξετάσθηκαν ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφεύγουσα όχι μόνο δεν καθόρισε την επίμαχη εμπορική πολιτική της μονομερώς και αυτόνομα αλλά και ενήργησε σε συνεννόηση με την AWS. Κατά συνέπεια, η αιτίαση της προσφεύγουσας δεν μπορεί παρά να απορριφθεί.

β) Επί του αν η εν λόγω εμπορική πολιτική περιορίζει τον ανταγωνισμό

Περίληψη των λόγων και των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων

- 124 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, όταν άρχισε να επιθέτει, όπως αναγνωρίζει, στα κουτιά που περιείχαν τις μπάλες του τένις διακριτικά σημεία ώστε να μπορεί να ξεχωρίζει τα προερχόμενα από παράλληλες εισαγωγές είδη, δεν είχε κανένα συμφέρον να επιθέσει, προς τον σκοπό αυτό, το σήμα KNLTB ως πρόσθετο διακριτικό σημείο των προϊόντων της. Επιπλέον, θεωρεί ότι η απλή εξακρίβωση με τον τρόπο αυτό των προερχόμενων από παράλληλες εισαγωγές προϊόντων δεν αποτελεί, αυτή καθαυτή, παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης. Μια τέτοια παράβαση θα μπορούσε να υφίσταται μόνο αν οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, οι οποίες έλαβαν το δικαίωμα χρησιμοποίησης ενός λογότυπου ή μιας ενδειξεως και οι οποίες εκτύπωσαν πράγματι αυτό το λογότυπο ή αυτή την ένδειξη στα προϊόντα τους, προχώρησαν σε σύναψη συμφωνίας ή σε εναρμονισμένες πρακτικές με αντικείμενο ή αποτέλεσμα την παρεμπόδιση του παράλληλου εμπορίου, πράγμα το οποίο δεν απέδειξε η Επιτροπή στην υπό κρίση υπόθεση.

- 125 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι τα διακριτικά σημεία, τα οποία είχε ήδη επιθέσει η προσφεύγουσα στα κουτιά που περιείχαν τις μπάλες του τένις της, δεν ήταν ορατά με γυμνό οφθαλμό, για αυτόν δε τον λόγο εκτύπωσε την ένδειξη KNLTB, που μπορούσε να γίνει εύκολα αντιληπτή, με σκοπό τη διευκόλυνση της εξακριβώσεως των προϊόντων που προέρχονταν από παράλληλες εισαγωγές, όπως προκύπτει με επαρκή βεβαιότητα από τα προπαρατεθέντα πρακτικά της εσωτερικής συσκέψεως της AWS της 13ης Ιουνίου 1986 και της συσκέψεως της AWS με την FSN της 20ής Οκτωβρίου 1986. Κατά την Επιτροπή, εφόσον συμφωνία αφορώσα μια τέτοια χρησιμοποίηση διακριτικών σημείων είναι αντίθετη προς το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, δεν είναι αναγκαία η εξέταση των συγκεκριμένων αποτελεσμάτων της στην αγορά (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 1966, 56/64 και 58/64, Consten και Grundig, Συλλογή 1965-1968, σ. 363, και της 30ής Ιανουαρίου 1985, 123/83, BNIC, Συλλογή 1985, σ. 391, σκέψη 22).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 126 Πρέπει να υπενθυμιστεί, εκ προοιμίου, ότι η συνεννόηση μεταξύ της προσφεύγουσας και της AWS, την οποία η Επιτροπή θεώρησε αντίθετη προς το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, συνίστατο στην εξάλειψη των παράλληλων εισαγωγών των οικείων προϊόντων, η ύπαρξη των οποίων εξακριβωνόταν με διακριτικά σημεία τα οποία έθετε η προσφεύγουσα στα προϊόντα της.
- 127 Επ' αυτού, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι από τα έγγραφα στοιχεία τα οποία εξετάστηκαν ανωτέρω (βλ. σκέψη 122), προκύπτει σαφώς ότι η προσφεύγουσα και η AWS συμφώνησαν να επιθέτουν στα διατιθέμενα στο εμπόριο από την προσφεύγουσα προϊόντα, ένα ή περισσότερα διακριτικά σημεία, με σκοπό την εξακριβωση με βεβαιότητα των προϊόντων που αποτελούσαν το αντικείμενο παράλληλων εισαγωγών. Επομένως, δικαίως η Επιτροπή υποστηρίζει ότι αυτή η σύμπτωση βουλήσεων περιόρισε τον ανταγωνισμό και, για τον λόγο αυτό, απαγορεύεται βάσει του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, χωρίς να είναι αναγκαίο να ερευνηθεί αν, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, δεν είχε αποτελέσματα στην αγορά (προπαρατεθείσες αποφάσεις Consten-Grundig κατά Επιτροπής και Sandoz κατά Επιτροπής).

128 Επομένως, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί.

γ) Επί της υπάρξεως πλεονεκτήματος ως προς τον ανταγωνισμό

Περίληψη των λόγων και των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων

129 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη διαπίστωση στην οποία κατέληξε η Επιτροπή με την απόφασή της (σημείο 60), κατά την οποία η χρησιμοποίηση του σήματος της KNLTB στις μπάλες και τα κουτιά του τένις που διετίθεντο στο εμπόριο από την AWS είχε ως σκοπό την παροχή πλεονεκτήματος στο δίκτυο αποκλειστικής διανομής της, δίδοντας στον καταναλωτή την εντύπωση ότι τα φέροντα το σχετικό σήμα προϊόντα έχουν ανώτερη ποιότητα και δικαιολογώντας έτσι υψηλότερες τιμές, σε βάρος των παραλλήλως εισαγόμενων προϊόντων. Κατά την προσφεύγουσα, το μόνο πλεονέκτημα ως προς τον ανταγωνισμό το οποίο απέκτησε με τη χρησιμοποίηση του σήματος της KNLTB ήταν ότι έτσι προωθήθηκε η πώληση των προϊόντων της σε σχέση με εκείνα των ανταγωνιστών της, αρνείται όμως ότι χρησιμοποίησε το δικαίωμα επιθέσεως του εν λόγω σήματος στα προϊόντα της προς παρεμπόδιση των παράλληλων εισαγωγών.

130 Η Επιτροπή δέχεται ότι η επίθεση ενός ιδιαίτερου σήματος στα προϊόντα ενός παραγωγού μπορεί να γίνεται έτσι ώστε να μην θίγεται καθόλου ο ανταγωνισμός, υπογραμμίζει όμως ότι, εν προκειμένω, η χρησιμοποίηση του σήματος της KNLTB αποφασίστηκε, κατά ένα μέρος, με σκοπό να παρεμποδίσει την πώληση όσον αφορά τις μπάλες του τένις που προέρχονταν από παράλληλες εισαγωγές ή, τουλάχιστον, να καταστήσει την πώλησή τους δυσχερέστερη σε σχέση με τις μπάλες οι οποίες έφεραν το εν λόγω σήμα, πράγμα το οποίο θα οδηγούσε σε ανάλογη μείωση του όγκου των παράλληλων πωλήσεων, προς όφελος των αποκλειστικών διανομέων της προσφεύγουσας. Επιπλέον θεωρεί ότι, εφόσον απέδειξε την ύπαρξη εναρμονισμένης πρακτικής, δεν έχει σημασία το αν η AWS και η προσφεύγουσα ήταν ή όχι σε θέση να χρησιμοποιούν το δικαίωμα που τους παραχωρήθηκε ως προς τη χρήση του σήματος για να εμποδίσουν πραγματικά τις παράλληλες εισαγωγές στις Κάτω Χώρες, δεδομένου ότι, εν πάση περιπτώσει, η χρησιμοποίηση του εν λόγω δικαιώματος έγινε παράνομα, καθόσον με τον τρόπο αυτόν επρόκειτο να καταστεί δυνατή η εξακριβωση των παράλληλων εισαγωγών με σκοπό την εξάλειψή τους, όπως προκύπτει από διάφορα αποδεικτικά στοιχεία που υφίστανται επ' αυτού και, ιδίως, από το προπαρατεθέν τηλετύπημα, το οποίο απέστειλε στην AWS η προσφεύγουσα στις 10 Μαρτίου 1986.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 131 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, ενόψει των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η Επιτροπή, από τα οποία προκύπτει η ύπαρξη συνεννοήσεως μεταξύ της προσφεύγουσας και της AWS, αντικείμενο της οποίας ήταν, έστω και κατά ένα μέρος, η εξακριβωση των προϊόντων που προέρχονταν από παράλληλες εισαγωγές μέσω της εκτυπώσεως ενός ιδιαίτερου σήματος επί των οικείων προϊόντων, με σκοπό την εξάλειψη των εν λόγω εισαγωγών, το ζήτημα αν η προσφεύγουσα και το δίκτυο αποκλειστικής διανομής της κατόρθωσαν, ταυτόχρονα, να εξασφαλίσουν νόμιμα πλεονεκτήματα ως προς τον ανταγωνισμό από τη χρησιμοποίηση του εν λόγω σήματος δεν έχει επίπτωση για την επίλυση της διαφοράς. Επομένως, αυτή η αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.
- 132 Από το σύνολο των προηγουμένων σκέψεων προκύπτει ότι η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, καθόσον με αυτή διαπιστώνεται ότι η παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ανατρέχει σε χρόνο πριν από την 1η Φεβρουαρίου 1985. Κατά τα λοιπά, τα αιτήματα περί ακυρώσεως της αποφάσεως, εκτός των αφορώντων το επιβληθέν πρόστιμο, πρέπει να απορριφθούν.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως του προστίμου ή μειώσεώς του

- 133 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το ύψος του προστίμου είναι υπερβολικό και ότι δεν δικαιολογείται. Υποστηρίζει ότι, κατά τον καθορισμό του, η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση των εξουσιών που έχει δυνάμει του άρθρου 15 του κανονισμού 17 και ότι παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας. Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας εκτίθεται με μορφή «γενικών παρατηρήσεων» και «ειδικών παρατηρήσεων».
- 134 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα περιορίστηκε στην πραγματικότητα, στο πλαίσιο των «γενικών παρατηρήσεών» της, στην επανάληψη των λόγων και επιχειρημάτων τα οποία επικαλέστηκε προς στήριξη του αιτήματος

ακυρώσεως της αποφάσεως. Επομένως, λαμβανομένων υπόψη όλων των προηγουμένων σκέψεων, παρέλκει η εκ νέου εξέταση των λόγων και επιχειρημάτων της και, πρέπει, συνεπώς, να εξεταστούν οι «ειδικές παρατηρήσεις» της, οι οποίες υποβάλλονται προς στήριξη του ίδιου αιτήματος όπως και οι «γενικές παρατηρήσεις» της προσφεύγουσας, ήτοι του αιτήματος ακυρώσεως ή μείωσης του προστίμου.

- 135 Συναφώς, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα επικαλείται πέντε ειδών περιστάσεις, οι οποίες, κατ' αυτήν, δικαιολογούν την ακύρωση ή τη μείωση του επιβληθέντος προστίμου. Πρώτον, υποστηρίζει ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη, για τον καθορισμό του ύψους της χρηματικής κυρώσεως που της επιβλήθηκε, το γεγονός ότι, πριν από την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή δεν είχε επιβάλει ποτέ κύρωση για τέτοιες ενέργειες όπως η υπό κρίση (Α)· δεύτερον, υποστηρίζει ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, μετέβαλε τη συμπεριφορά της στην αγορά, λαμβάνοντας υπόψη τις αιτιάσεις που της κοινοποίησε η Επιτροπή (Β)· τρίτον, διατείνεται ότι η διάρκεια της παραβάσεως, η οποία ελήφθη ως βάση για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, υπολογίστηκε ανακριβώς (Γ)· τέταρτον, υποστηρίζει ότι ο κύκλος εργασιών στον οποίο η Επιτροπή βασίστηκε για τον καθορισμό της βάσεως της κυρώσεως είναι εσφαλμένος (Δ)· πέμπτον, η προσφεύγουσα επικαλείται διάφορες ειδικές περιστάσεις (Ε).

A — Επί της ελλείψεως προηγουμένου

Περίληψη των λόγων και των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων

- 136 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει, καταρχάς, ότι, μέχρι της εκδόσεως της αποφάσεως της 88/172/ΕΟΚ, της 18ης Δεκεμβρίου 1987, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/31. 503—Konica, ΕΕ L 78, σ. 34), η Επιτροπή δεν είχε καταδικάσει με σαφήνεια την επαναγορά προϊόντων προερχόμενων από παράλληλες εισαγωγές, η οποία θεωρήθηκε στην περίπτωση της ότι επέτεινε τη βαρύτητα των προσαπτόμενων σε βάρος της παραβάσεων και ότι η επαναγορά προϊόντων, την οποία της προσάπτει η Επιτροπή με την απόφασή της, πραγματοποιήθηκε σε χρονική περίοδο προγενέστερη της εκδόσεως της προπαρατεθείσας αποφάσεως.

- 137 Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν είχε ποτέ υποστηρίξει στο παρελθόν ότι η εκτύπωση λογοτύπων και σημάτων εγκρίσεως αθλητικών ομοσπονδιών σε προϊόντα ενός παραγωγού, στο πλαίσιο δικτύου αποκλειστικής διανομής, είναι αντίθετη προς το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.
- 138 Τέλος, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι, στο παρελθόν, η Επιτροπή δεν είχε θεωρήσει ως αθέμιτες, βάσει του άρθρου 85, παράγραφος 1, ούτε τις διαφορές μεταξύ των τιμών των προϊόντων που πωλούνται σε αποκλειστικούς διανομείς σε ένα κράτος μέλος και εκείνων που πωλούνται σε ανεξάρτητους εμπόρους σε άλλο κράτος μέλος, ούτε τη λήψη μέτρων με σκοπό την εξίσωση των τιμών των προϊόντων που πωλούνταν σε αγοραστές ενεργούντες υπό ανάλογες συνθήκες σε ένα και το αυτό κράτος μέλος. Ακόμη, η Επιτροπή δεν είχε θεωρήσει στο παρελθόν ότι οι προμηθευτές, οι οποίοι είχαν μέχρι τότε απλή υποχρέωση να μη εμποδίζουν το παράλληλο εμπόριο, όφειλαν, επιπλέον, να διευκολύνουν και να ευνοούν ενεργά το εμπόριο αυτό.
- 139 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η επαναγορά προϊόντων προερχόμενων από παράλληλες εισαγωγές, ως μέτρο περιορισμού ή ελέγχου των αγορών, απαγορεύεται από το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης όταν γίνεται από δύο ή περισσότερες επιχειρήσεις, ενεργούσες από κοινού, και ότι η εφαρμογή των κανόνων του κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού, αφ' εαυτών εφαρμοζόμενων, δεν εξαρτάται από την ύπαρξη προηγουμένων, καθόσον οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις δεν μπορούσαν να αγνοούν ότι η συμπεριφορά τους είχε ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού, όπως εν προκειμένω.
- 140 Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι δεν είχε καταδικαστεί στο παρελθόν η εκτύπωση λογοτύπων σε αθλητικά είδη, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, εν προκειμένω, οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις δεν μπορούσαν να αγνοούν ότι το εν λόγω μέτρο περιόριζε τον ανταγωνισμό, καθόσον επιδιώκετο, με τον τρόπο αυτό, η εξακρίβωση των προϊόντων που προέρχονταν από παράλληλες εισαγωγές, με σκοπό την εξάλειψή τους.
- 141 Τέλος, η Επιτροπή διατείνεται ότι τα επιχειρήματα τα οποία αναπτύσσει η προσφεύγουσα, όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι ορισμένα ζητήματα της αποφάσεως σχετικά με την τιμολογιακή πολιτική των προμηθευτών παρουσιάζονται

για πρώτη φορά, είναι αβάσιμα, λαμβανομένης υπόψη της συμμετοχής της προσφεύγουσας σε εναρμονισμένη πρακτική, αποσκοπούσα στη διατήρηση της διαφοράς μεταξύ των τιμών στις αγορές διαφόρων κρατών μελών, προς παρεμπόδιση, με τον τρόπο αυτό, κάθε παράλληλου εμπορίου, πράγμα το οποίο αποτελεί, κατά πάγια νομολογία, σοβαρή παράβαση (απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 1983, 100/80 έως 103/80, *Musique diffusion française* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 1825, σκέψη 107).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 142 Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι δεν υπήρχαν προηγούμενες περιπτώσεις, στις οποίες η Επιτροπή θεώρησε ως αθέμιτες ενέργειες επιχειρήσεων παρόμοιες προς αυτές οι οποίες της προσάπτονται στην προκειμένη υπόθεση, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι ναι μεν δεν μπορεί να υπάρχει ποινή χωρίς πταίσμα (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 1984, 83/83, *Estel* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 2195), από τη νομολογία όμως του Δικαστηρίου (βλ., μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις της 11ης Ιουλίου 1989, 246/86, *Belasco* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 2117, και της 8ης Φεβρουαρίου 1990, C-279/87, *Tipp-Ex* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-261) και του Πρωτοδικείου (απόφαση της 2ας Ιουλίου 1992, T-61/89, *Dansk Pelsdyravlerforening* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-1931, σκέψη 157) προκύπτει ότι οι παραβάσεις των κανόνων του ανταγωνισμού, για τις οποίες μπορεί να επιβάλλεται ποινή, είναι αυτές οι οποίες διαπράττονται εκ προθέσεως ή εξ αμελείας και ότι αρκεί, επ' αυτού, το γεγονός ότι ο δράστης τους δεν μπορούσε να αγνοεί ότι η συμπεριφορά του επρόκειτο να έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού.
- 143 Ναι μεν είναι αληθές ότι, για τον καθορισμό του ύψους του επιβαλλόμενου σε επιχείρηση προστίμου, η οποία διώκεται για ενέργειες που περιορίζουν τον ανταγωνισμό, η Επιτροπή ή ο κοινοτικός δικαστής μπορούν να λάβουν υπόψη, σε ορισμένες περιπτώσεις, το γεγονός ότι, μέχρι το χρονικό διάστημα κατά το οποίο έλαβαν χώρα τα επίδικα πραγματικά περιστατικά, η Επιτροπή δεν είχε ακόμη θεωρήσει σαφώς, με τις αποφάσεις της, ως αθέμιτες αυτές τις ενέργειες (απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 1991, C-62/86, *AKZO* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-3359), η προσφεύγουσα, όμως, δεν μπορεί να ισχυρίζεται σοβαρά ότι αυτό συμβαίνει σε περίπτωση που επιχείρηση επιβάλλει στο δίκτυο αποκλειστικής διανομής της γενική απαγόρευση επανεξαγωγής των προϊόντων της, παράλληλα με διάφορες δεσμευτικές ενέργειες, αποσκοπούσες στην εκ μέρους των αντισυμβαλλομένων της τήρηση της εν λόγω απαγορεύσεως, καθόσον δεν αμφισβητείται ότι αυτές οι ενέργειες, που έχουν ως αντικείμενο και ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση της πραγματοποίησής της ενιαίας

αγοράς, η οποία αποτελεί έναν από τους σκοπούς της Συνθήκης, στεγανοποιώντας τις διάφορες εθνικές αγορές, είναι, κατά πάγια νομολογία, ως εκ της φύσεώς τους αντίθετες προς το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Συναφώς, πρέπει να διευκρινιστεί, αφενός, ότι αυτή η πολιτική στεγανοποίησης των εθνικών αγορών προϋποθέτει οπωσδήποτε την ύπαρξη διαφοροποιημένης τιμολογιακής πολιτικής, ανάλογα με την κάθε εθνική αγορά, και, αφετέρου, ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προβάλει, ενώπιον του κοινοτικού δικαστή, τον ισχυρισμό ότι δήθεν ορισμένες μέθοδοι που χρησιμοποίησε, όπως η επαναγορά ορισμένων προϊόντων, για την επιβολή της ως άνω γενικής απαγορεύσεως, δεν είχαν χρησιμοποιηθεί στο παρελθόν. Αντίθετα, πρέπει να ληφθεί υπόψη, κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου που πρέπει να επιβληθεί στην προσφεύγουσα, το γεγονός ότι αυτή όχι μόνο δεν περιορίστηκε στην επιβολή στους αντισυμβαλλομένους της της υποχρεώσεως συμμορφώσεως προς την απαγόρευση την οποία η ίδια επέβαλε, η οποία περιορίζει τον ανταγωνισμό, αλλά και χρησιμοποίησε πολλά και διάφορα δεσμευτικά μέσα για να επιτύχει την εκ μέρους των διανομέων και των μεταπωλητών της τήρηση μιας απαγορεύσεως, για την οποία δεν αγνοούσε ότι περιορίζει τον ανταγωνισμό.

B — Επί της συμπεριφοράς της προσφεύγουσας κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής

Περίληψη των λόγων και των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων

- ¹⁴⁴ Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τις αιτιάσεις της Επιτροπής ότι, αφενός, δεν μετέβαλε τη συμπεριφορά της ούτε μετά τη γνωστοποίηση της καταγγελίας της Newitt ούτε μετά την αποστολή επίσημης προειδοποιήσεως, στις 29 Οκτωβρίου 1987, σχετικά με τη συνέχιση των ενεργειών που αποσκοπούσαν στον περιορισμό των εξαγωγών, και, αφετέρου, ότι ζήτησε από τους αποκλειστικούς διανομείς της, με το από 12 Οκτωβρίου 1987 έγγραφό της, να μην απαντήσουν χωρίς προηγούμενη συνεννόηση μαζί της σε ενδεχόμενες ερωτήσεις της Επιτροπής. Διατείνεται ότι το από 12 Αυγούστου 1987 έγγραφό της δεν είχε ως σκοπό ούτε ως αποτέλεσμα την παραποίηση ή την εξαφάνιση αποδεικτικών στοιχείων. Επιπλέον, υπογραμμίζει ότι, μετά τη γνωστοποίηση της καταγγελίας της Newitt, εξέτασε σοβαρά την εν λόγω καταγγελία και εξέθεσε την άποψή της με το έγγραφο το οποίο απέστειλε στους συμβούλους της Newitt στις 3 Σεπτεμβρίου 1987, αντίγραφο του οποίου απεστάλη στην Επιτροπή τον Αύγουστο του 1988. Ακόμη, προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη, κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, τα μέτρα τα οποία έλαβε με δική της πρωτοβουλία μετά τη λήψη της ανακοινώσεως των αιτιάσεων για να συμμορφωθεί προς τους κανόνες του ανταγωνισμού, σε αντίθεση με άλλες περιπτώσεις, στις

οποίες η Επιτροπή έλαβε υπόψη τέτοιες ενέργειες [αποφάσεις 82/853/ΕΟΚ, της 7ης Δεκεμβρίου 1982 (IV/30. 070 — National Panasonic, ΕΕ L 354, σ. 28), 85/79/ΕΟΚ, της 14ης Δεκεμβρίου 1984 (IV/30. 809 — John Deere, ΕΕ 1985, L 35, σ. 58), σχετικά με τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ, και 88/518/ΕΟΚ, της 18ης Ιουλίου 1988 (IV/30. 178 — Napier Brown — British Sugar, ΕΕ L 284, σ. 41), σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΟΚ]. Τέλος, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι η ίδια παραδέχθηκε αυτοβούλως το παράνομο ορισμένων ενεργειών της.

- 145 Η Επιτροπή εκθέτει ότι δεν επέβαλε τις σχετικές κυρώσεις στην προσφεύγουσα επειδή αυτή επεδίωξε, με το προαναφερόμενο έγγραφό της της 12ης Αυγούστου 1987, να συντονίσει τις απαντήσεις των διανομέων της στην καταγγελία, αλλά επειδή δεν μετέβαλε τη συμπεριφορά της μετά τη γνωστοποίηση της καταγγελίας και διότι επιδίωξε να επωφεληθεί από τη σιωπή των διανομέων της. Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται τώρα αυτή τη σιωπή ζητώντας μείωση του προστίμου που της επιβλήθηκε. Υπογραμμίζει ότι, μετά τη γνωστοποίηση της καταγγελίας και την αποστολή της προπαρατεθείσας προειδοποιήσεως, η προσφεύγουσα συνέχισε να παραβαίνει το άρθρο 85 της Συνθήκης και ότι άρχισε να συμμορφώνεται πράγματι προς τους κανόνες της Συνθήκης μόλις μετά την απάντησή της στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, στις 16 Ιουλίου 1990. Όσον αφορά το έγγραφο το οποίο απέστειλε ο όμιλος ΒΤΡ στους συμβούλους της Newitt στις 3 Σεπτεμβρίου 1987, αυτό δεν σήμαινε ουσιαστική αλλαγή της εμπορικής πολιτικής της προσφεύγουσας, οπότε δεν μπορεί να γίνεται λυσιτελώς επίκλησή του. Τέλος, κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να πράξει τίποτε άλλο από το να παραδεχθεί το παράνομο ορισμένων ενεργειών της, οπότε η αποδοχή ενός τέτοιου ελαφρυντικού στοιχείου θα μείωνε τον αποτρεπτικό χαρακτήρα των προστίμων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 146 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η παύση της παραβάσεως κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας μπορεί να αποτελεί ελαφρυντικό στοιχείο, κατά τον καθορισμό του ύψους του επιβαλλόμενου από την Επιτροπή προστίμου (προπαρατεθείσα απόφαση Sandoz κατά Επιτροπής). Εντούτοις, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, εν προκειμένω, μετά τη γνωστοποίηση στην προσφεύγουσα της καταγγελίας στη Newitt και αφού της απευθύνθηκε προειδοποίηση, στο πλαίσιο της οποίας υπογραμμιζόταν η σοβαρότητα των παραβάσεων που

της προσάπτονταν, η προσφεύγουσα ήλθε σε επαφή με τη θυγατρική της στην Αμερική για να εμποδίσει την παράδοση στη Newitt ειδών που είχαν παραγγελθεί το 1988, επικαλούμενη «προσαρμογή της πολιτικής της», όπως προκύπτει από τηλεγράφημα της 1ης Φεβρουαρίου 1989, το οποίο απέστειλε η εν λόγω αμερικανική θυγατρική εταιρία στη Newitt.

- 147 Όσον αφορά τη σημασία του εγγράφου το οποίο απέστειλε η BTR στους συμβούλους της Newitt στις 3 Σεπτεμβρίου 1987, το έγγραφο αυτό μπορεί να εκτιμηθεί μόνο λαμβανομένου υπόψη, αφενός, του γεγονότος ότι οι προσαπτόμενες στην προσφεύγουσα παραβάσεις δεν έπαυσαν, εν πάση περιπτώσει, μετά την ημερομηνία αυτή και, αφετέρου, του ίδιου του περιεχομένου του εγγράφου αυτού, από το οποίο προκύπτει ότι η ανάκληση της επιβληθείσας στη Newitt γενικής απαγορεύσως εξαγωγών δεν μπορούσε να γίνει παρά μόνο υπό ορισμένες προϋποθέσεις, μεταξύ των οποίων ήταν ότι η προσφεύγουσα έπρεπε να δίδει την έγκρισή της για τους παραλήπτες των εξαγωγών, τους οποίους η Newitt όφειλε να κατονομάζει.
- 148 Εξάλλου, η προσφεύγουσα έλαβε μέτρα για να συμμορφωθεί προς τους κοινοτικούς κανόνες του ανταγωνισμού, τα οποία γνωστοποίησε στην Επιτροπή με έγγραφα της 12ης Δεκεμβρίου 1990 και της 22ας Ιανουαρίου 1991, μόνον αρκετούς μήνες μετά την απάντηση στην ανακοίνωση των αιτιάσεων και πάνω από τρεις μήνες αφού της γνωστοποιήθηκε η καταγγελία της Newitt, τον Ιούνιο του 1987.
- 149 Τέλος, ναι μεν είναι ασφαλώς σημαντικό στοιχείο ότι η προσφεύγουσα αποδέχθηκε ορισμένες από τις ενέργειές της και εξέφρασε τη λύπη της για αυτές, αυτή όμως η περίσταση δεν μπορεί να έχει επίπτωση, ιδίως υπό τις συνθήκες της υπό κρίση υποθέσεως, επί της διαπιστώσεως της παραβάσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1991, T-7/89, Hercules Chemicals κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-1711).
- 150 Συνεπώς οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή δεν έλαβε επαρκώς υπόψη, κατά τον καθορισμό της χρηματικής κυρώσεως που της επέβαλε, τη συμπεριφορά της κατά τη διοικητική διαδικασία, πρέπει να απορριφθούν.

Γ — Επί της διάρκειας της παραβάσεως

Περύληψη των λόγων και των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων

- 151 Όσον αφορά την ημερομηνία ενάρξεως των παραβάσεων που της προσάπτονται, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει τη θέση της, που συνίσταται στην προβολή του ισχυρισμού ότι, ακόμη και αν από το έγγραφο το οποίο απέστειλε στις 14 Δεκεμβρίου 1977 στη Newitt προκύπτει η διάπραξη παραβάσεως, δεν υπάρχει καμία σχέση μεταξύ του εν λόγω εγγράφου και της πολιτικής την οποία άρχισε να ακολουθεί το 1985, όταν περιήλθε υπό τον έλεγχο της BTR. Συνεπώς, η διαπραχθείσα το 1977 παράβαση καλύπτεται από την προβλεπομένη από τον κανονισμό 2988/74 πενταετή παραγραφή. Όσον αφορά την ημερομηνία παύσεως των παραβάσεων, υποστηρίζει ότι κανένα από τα μέτρα τα οποία δέχθηκε ότι έλαβε δεν συνέχισε να παράγει σημαντικά αποτελέσματα και ότι τα μέτρα τα οποία της προσάπτει η Επιτροπή ήταν απλώς μεμονωμένα περιστατικά, μικρής διάρκειας, που συνέβησαν σε περίοδο διαταραγμένων εμπορικών σχέσεων μεταξύ της ίδιας και της Newitt.
- 152 Επί του σημείου αυτού, η Επιτροπή επαναλαμβάνει την επιχειρηματολογία της, κατά την οποία οι προσαπτόμενες στην προσφεύγουσα παραβάσεις άρχισαν το 1977 και συνεχίστηκαν αδιάλειπτα μέχρι το 1990.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 153 Όπως δέχθηκε το Πρωτοδικείο (βλ. ανωτέρω τις σκέψεις 79 έως 85), ως αρχή της περιόδου διαπράξεως των παραβάσεων πρέπει να θεωρηθεί η 1η Φεβρουαρίου 1985.
- 154 Επομένως, η διάρκεια της παραβάσεως, η οποία, κατά το άρθρο 15 του κανονισμού 17, αποτελεί ένα από τα στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη για

τον καθορισμό του ύψους της χρηματικής ποινής που πρέπει να επιβληθεί στην προσφεύγουσα, μειώνεται σε πέντε έτη. Συνεπώς, ασκώντας την πλήρη δικαιοδοσία του το Πρωτοδικείο πρέπει να τροποποιήσει την προσβαλλομένη απόφαση και να μειώσει, υπό τους όρους που καθορίζονται στη συνέχεια της παρούσας αποφάσεως, το ύψος του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου.

- 155 Εξάλλου, όσον αφορά τη διάρκεια των παραβάσεων που συνίστανται στην εκ μέρους της προσφεύγουσας λήψη διαφόρων μέτρων με σκοπό την εξάλειψη των παράλληλων εισαγωγών, κατά των οποίων στρεφόταν ευθέως η γενική απαγόρευση εξαγωγής, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, κατά την απόφαση, τα μέτρα αυτά ήταν το αποτέλεσμα συνεννοήσεως μεταξύ της προσφεύγουσας και των αποκλειστικών διανομέων της, μεταξύ των οποίων και η AWS. Επομένως, οι παραβάσεις αυτές πρέπει να θεωρηθεί ότι άρχισαν να διαπράττονται τη χρονική περίοδο κατά την οποία, συμφώνως προς τα προσκομιζόμενα από την Επιτροπή αποδεικτικά στοιχεία, άρχισαν οι επίμαχες συνεννοήσεις μεταξύ της προσφεύγουσας και της AWS. Επ' αυτού, το Πρωτοδικείο αναφέρεται σε δύο τηλετυπήματα της 1ης Φεβρουαρίου και της 29ης Απριλίου 1985, από τα οποία προκύπτει ότι η AWS, όταν ανακάλυπτε παράλληλως εισαγόμενα είδη, κατέγραφε τους κωδικούς τους οποίους έφεραν οι παράλληλως εισαγόμενες ρακέτες Dunlop, στο πλαίσιο της εφαρμογής της εναρμονισμένης πρακτικής μεταξύ της προσφεύγουσας και της AWS, που αποσκοπούσε στην εξάλειψη των παράλληλων εισαγωγών. Επομένως, ο χρόνος ενάρξεως αυτών των διαφόρων παραβάσεων τις οποίες η Επιτροπή προσάπτει στην προσφεύγουσα πρέπει να θεωρηθεί ότι είναι οι αρχές του έτους 1985 (βλ. ανωτέρω σκέψη 85). Το ίδιο ισχύει όσον αφορά τα μέτρα στον τομέα των τιμών, τα οποία ελήφθησαν κατόπιν συνεννοήσεως μεταξύ της προσφεύγουσας και της AWS, πρέπει επίσης να θεωρηθεί ότι ανάγεται στο 1985, όπως προκύπτει από το προπαρατεθέν τηλετύπημα της 27ης Φεβρουαρίου 1986, με το οποίο η AWS δηλώνει ότι υποστήριξε την τιμολογιακή πολιτική της προσφεύγουσας του προηγούμενου έτους, υπό την προϋπόθεση ότι η τελευταία θα ασκούσε πραγματικό έλεγχο στο σύστημα διανομής της.

- 156 Όσον αφορά τον χρόνο παύσεως των σχετικών συνεννοήσεων, ο χρόνος αυτός πρέπει οπωσδήποτε να θεωρηθεί ότι είναι ο Απρίλιος του 1989, όταν η AWS έπαυσε να είναι ο αποκλειστικός διανομέας της προσφεύγουσας, πράγμα από το οποίο μπορεί να υποτεθεί ότι οι συνεννοήσεις μεταξύ τους έπαυσαν τότε και όχι το 1990, όπως έμμεσα υποστηρίζει η Επιτροπή, η οποία ουδόλως διακρίνει μεταξύ της γενικής απαγορεύσεως εξαγωγής και των άλλων μέτρων με τα

οποία επιδιώκετο η εξάλειψη των παράλληλων εξαγωγών (σημείο 70 της αποφάσεως).

- 157 Επομένως, κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου που πρέπει να επιβληθεί στην προσφεύγουσα, λόγω των προαναφερθεισών ενεργειών σε βάρος του ανταγωνισμού, πρέπει να ληφθεί επίσης υπόψη το γεγονός ότι τα σχετικά μέτρα έπαυσαν το 1989 και όχι, όπως εσφαλμένα διαλαμβάνεται στην προσβαλλομένη απόφαση, το 1990.

Δ — Επί του κύκλου εργασιών που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό της βάσεως του προστίμου

Περίληψη των λόγων και των κύριων επιχειρημάτων των διαδίκων

- 158 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι ο κύκλος εργασιών που πρέπει να ληφθεί υπόψη είναι εκείνος τον οποίο πραγματοποίησε στο πλαίσιο της πωλήσεως προϊόντων της στην AWS, με την οποία θεωρείται ότι συνεννοήθηκε (2,2 % του κύκλου εργασιών σε κοινοτικό επίπεδο και 1,9 % σε παγκόσμιο επίπεδο το 1988), ενώ το ποσό του προστίμου που της επιβλήθηκε αντιστοιχεί σε 7 % του κύκλου εργασιών της σε παγκόσμιο επίπεδο, όπως δέχεται η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεώς της. Υπογραμμίζει ότι ο κύκλος εργασιών της σε παγκόσμιο επίπεδο (73,5 εκατομμύρια ECU το 1988 και 75,4 το 1989 για τις μπάλες και τις ρακέτες του τένις, τις μπάλες του σκουός και τα είδη του γκολφ) πραγματοποιήθηκε, όσον αφορά την «αγορά του προϊόντος», κατά ένα μεγάλο ποσοστό, με τις πωλήσεις ειδών του γκολφ στο Ηνωμένο Βασίλειο και, όσον αφορά την «γεωγραφική αγορά», με τις εξωκοινοτικές πωλήσεις, στη Μέση και την Άπω Ανατολή, προϊόντων που παράγονται στις περιοχές αυτές. Από αυτό καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο υπολογισμός του προστίμου έγινε με βάση μη ορθά στοιχεία σχετικά με τον κύκλο εργασιών της.
- 159 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι οι παραβάσεις ήταν ιδιαίτερα σοβαρές και μεγάλης διάρκειας, ότι δεν περιορίστηκαν στην Κοινότητα ή στην Ευρώπη αλλά επεκτεινόταν και στις Ηνωμένες Πολιτείες, λόγω της απαγορεύσεως την οποία επέβαλε τον Ιανουάριο του 1988 η προσφεύγουσα στη θυγατρική της σ' αυτή την τρίτη χώρα να προμηθεύσει τη Newitt με μπάλες του τένις, μάλιστα δε, κατά το προπαρατεθέν έγγραφο της 5ης Αυγούστου 1985, το οποίο απέστειλε η προσφεύγουσα στη Newitt, οι παραβάσεις κάλυπταν «οποιαδήποτε ανά

την υφήλιο αγορά» όπου η προσφεύγουσα είχε αποκλειστικούς διανομείς. Συνεπώς, η Επιτροπή, επιβάλλοντας στην προσφεύγουσα πρόστιμο ίσο προς το 7 % του κύκλου εργασιών της σε παγκόσμιο επίπεδο, οποίος πραγματοποιήθηκε από τις πωλήσεις των εν λόγω προϊόντων, ουδόλως ενήργησε καθ' υπέρβαση των δικαιωμάτων που της παρέχονται από το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, καθόσον το επιβληθέν πρόστιμο είναι αισθητά κατώτερο από το προβλεπόμενο ανώτατο όριο του 10 % του συνολικού παγκόσμιου κύκλου εργασιών και καθόσον έλαβε υπόψη, για τον υπολογισμό του, όλες τις ελαφρυντικές περιστάσεις που θα μπορούσαν βασιμώς να προβληθούν.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 160 Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου (προπαρατεθείσα απόφαση *Musique diffusion française* κ. λπ. κατά Επιτροπής) και του Πρωτοδικείου (προπαρατεθείσα απόφαση *Hilti* κατά Επιτροπής), το 10 % του κύκλου εργασιών που πραγματοποιείται κατά τη διάρκεια της προηγούμενης εταιρικής χρήσεως, βάσει του οποίου υπολογίζονται τα πρόστιμα που επιβάλλονται λόγω παραβάσεως των κανόνων του ανταγωνισμού, δυνάμει του άρθρου 15 του κανονισμού 17, αφορά τον συνολικό κύκλο εργασιών της οικείας επιχειρήσεως.
- 161 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα ουδόλως υποστήριξε ότι το ύψους 5 εκατομμυρίων ECU πρόστιμο που της επιβλήθηκε υπερβαίνει το όριο του 10 % του κύκλου εργασιών της και ότι από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν αποδεικνύεται υπέρβαση του εν λόγω ορίου.
- 162 Συνεπώς, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, έστω και αν το συνολικό ποσό του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου πρέπει να μειωθεί, όπως έγινε δεκτό ανωτέρω, η σοβαρότητα της παραβάσεως και το πλήγμα που καταφέρθηκε σε βάρος του ανταγωνισμού στην Κοινή Αγορά δικαιολογεί αρκετά το ποσοστό του κύκλου εργασιών το οποίο καθόρισε η Επιτροπή κατά την εκτίμηση του ύψους του αρχικώς επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου.
- 163 Επομένως, αυτός ο λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Ε — Επί των άλλων στοιχείων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου

164 Βάλλοντας κατά του ύψους του προστίμου που της επιβλήθηκε, η προσφεύγουσα επικαλείται ορισμένες ειδικές περιστάσεις, ισχυριζόμενη ότι η Επιτροπή δεν επέδειξε τη συνήθη επιμέλεια που όφειλε να επιδείξει (α), ότι οι καταναλωτές δεν υπέστησαν ζημία (β) και ότι δεν υπήρξε ίση μεταχείριση μεταξύ των επιχειρήσεων (γ).

α) Επί του ισχυρισμού ότι η Επιτροπή δεν επέδειξε επιμέλεια κατά την εξέταση της υποθέσεως

165 Ενόψει του μεγάλου χρονικού διαστήματος που παρεμβλήθηκε μεταξύ της υποβολής της καταγγελίας, τον Μάρτιο του 1987, και της εκδόσεως της αποφάσεως, τον Μάρτιο του 1992, διάστημα κατά το οποίο η Επιτροπή τροποποίησε την πολιτική της, αυξάνοντας τα επιβαλλόμενα στις επιχειρήσεις πρόστιμα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν θα έπρεπε να υποστεί η ίδια τις δυσμενείς συνέπειες αυτής της υπερβολικά μεγάλης καθυστέρησης.

166 Η Επιτροπή δεν απαντά ρητά σ' αυτή την αιτίαση.

167 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, και μεν κατά τον καθορισμό του ύψους του προς επιβολή στην οικεία επιχείρηση προστίμου μπορεί να λαμβάνεται, σε ορισμένες περιπτώσεις, η επιμέλεια που επέδειξε η Επιτροπή κατά την εξέταση της σχετικής υποθέσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 1974, 6/73 και 7/73, Istituto Chemioterapico Italiano και Commercial Solvents κατά Επιτροπής, Σύλλογος 1974, σ. 113), από τον χρόνο που παρήλθε, στην προκειμένη περίπτωση, από τότε που αποφασίστηκε να κινηθεί η διαδικασία διώξεως της παραβάσεως, ήτοι από τις 7 Μαΐου 1990, μέχρι την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως προκύπτει, εν πάση περιπτώσει, ότι οι κοινοτικές διοικητικές αρχές επέδειξαν τη συνήθη επιμέλεια. Ομοίως, αποδείχθηκε ότι η Επιτροπή, στο διάστημα που προηγήθηκε της αποφάσεώς της να κινήσει τη σχετική διαδικασία, προέβη χωρίς καθυστέρηση στις ενέργειες που ήταν αναγκαίες για την εξέταση

της καταγγελίας, που της υποβλήθηκε στις 23 Ιουνίου 1987, ιδίως με την πραγματοποίηση, το 1988, έρευνας στα γραφεία της AWS. Πρέπει να προστεθεί ότι η προσφεύγουσα θα μπορούσε να αποφύγει τις συνέπειες τις οποίες είχε η εξέταση της υποθέσεως, για τις οποίες παραπονείται, αν συμμορφωνόταν προς τους κοινοτικούς κανόνες του ανταγωνισμού ήδη από τις 20 Οκτωβρίου 1987, οπότε η Επιτροπή της γνωστοποίησε την καταγγελία που είχε υποβάλει η Newitt.

- 168 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή δεν επέδειξε, κατά την εξέταση της υποθέσεως, τη συνήθη επιμέλεια, πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί του ισχυρισμού ότι οι καταναλωτές δεν υπέστησαν βλάβη

- 169 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι οι επίμαχες δραστηριότητές της δεν προκάλεσαν κανενός είδους ζημία στους καταναλωτές και ότι τα μέτρα τα οποία έλαβε στον τομέα των τιμών, καθώς και τα αποτελέσματά τους, ήταν, κατά ένα μεγάλο μέρος, αποτέλεσμα της κανονικής λειτουργίας της αγοράς. Συναφώς, ισχυρίζεται, αφενός, ότι και άλλοι προμηθευτές των εν λόγω ειδών προμήθευαν τις αγορές των οικείων χωρών με τα προϊόντα τους και ότι από κανένα στοιχείο δεν μπορεί να συναχθεί ότι οι λιανικές τιμές των προϊόντων της στις χώρες αυτές αυξήθηκαν κατά τη διάρκεια της επίμαχης περιόδου, εκτός των αυξήσεων που οφείλονταν στις συνήθεις πληθωριστικές πιέσεις. Αφετέρου, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, θα ήταν υποχρεωμένη να αυξήσει τις υπερβολικά χαμηλές τιμές των πωλούμενων προς τη Newitt προϊόντων της για να εξαλείψει την ανωμαλία η οποία εδημοουργείτο λόγω του γεγονότος ότι η τελευταία αυτή εταιρία προμηθευόταν μπάλες του τένις σε τιμές που ήταν σε μεγάλο βαθμό παρόμοιες προς τις τιμές στις οποίες οι αποκλειστικοί διανομείς της προσφεύγουσας εκτός του Ηνωμένου Βασιλείου αγόραζαν τα προϊόντα της.

- 170 Η Επιτροπή δεν απαντά ρητά επί της αιτιάσεως αυτής.

171 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, εκ προοιμίου, ότι η ζημία την οποία υπέστησαν οι καταναλωτές, που υπήρξαν θύματα των απαγορευόμενων από τους κοινοτικούς κανόνες του ανταγωνισμού ενεργειών, συνίσταται όχι μόνο στην άμεση οικονομική ζημία, όπως αυτή την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα, αλλά επίσης στην έμμεση ζημία που προκαλείται όταν θίγεται η δομή του ανταγωνισμού (βλ., στο πλαίσιο της ερμηνείας του άρθρου 86 της Συνθήκης, την προπαρατεθείσα απόφαση Istituto Chemioterapico Italiano και Commercial Solvents κατά Επιτροπής, σκέψη 32). Επ' αυτού, είναι σαφές ότι μια γενική απαγόρευση εξαγωγής που επιβάλλεται σε ένα δίκτυο αποκλειστικής διανομής, η οποία εξασφαλίζει στα εγκεκριμένα από τον προμηθευτή μέλη του δικτύου απόλυτη εδαφική προστασία, στερεί τον καταναλωτή από τη δυνατότητα να επωφεληθεί από την υπάρχουσα δομή του πραγματικού ανταγωνισμού, η εξασφάλιση της οποίας επιδιώκεται με τη Συνθήκη ΕΟΚ, ιδίως με το άρθρο 3, στοιχείο στ'). Πράγματι, εξαιτίας αυτής της εμπορικής οργάνωσης, η οποία απαγορεύει κάθε ανταγωνισμό μεταξύ των προϊόντων που φέρουν τη μάρκα του προμηθευτή, ενώ, ακριβώς λόγω του τρόπου διανομής των προϊόντων του που ο προμηθευτής αυτός έχει επιλέξει, ο ανταγωνισμός μεταξύ των προϊόντων διαφορετικής μάρκας είναι ιδιαίτερα περιορισμένος, ο καταναλωτής περιέρχεται σε θέση εξαρτήσεως έναντι του μοναδικού προμηθευτή της αγοράς. Κατά συνέπεια, αντιθέτως προς ό, τι ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, αυτή η οργάνωση της αγοράς προκαλεί ιδιαίτερα χαρακτηριστική βλάβη στους καταναλωτές. Επιπλέον, όσον αφορά την καθαρά οικονομική ζημία, στην οποία αναφέρεται η προσφεύγουσα, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι, αντιθέτως προς ό, τι διατείνεται η προσφεύγουσα, αυτή καθαυτή η εξάλειψη ή μείωση των παράλληλων εισαγωγών μπορεί να έχει επιζήμια για τους καταναλωτές αποτελέσματα, καθόσον έχει ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση της πτώσεως των τιμών που προκαλείται, συνήθως, λόγω των παράλληλων εισαγωγών. Όσον αφορά τη δικαιολόγηση των μέτρων τα οποία έλαβε η προσφεύγουσα στον τομέα των τιμών, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι όποιοι και αν είναι εξάλλου οι οικονομικοί λόγοι που δικαιολογούν τη συμπεριφορά των επιχειρηματιών στην αγορά, το γεγονός ότι η εν λόγω συμπεριφορά εντάσσεται στο πλαίσιο απαγορευομένης από το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης εναρμονισμένης πρακτικής σημαίνει ότι στερούνται ερείσματος οι ισχυρισμοί ότι αυτές οι ενέργειες δήθεν δικαιολογούνται οικονομικά, τουλάχιστον όταν αυτές οι ενέργειες δεν εμπίπτουν, όπως εν προκειμένω, στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης.

172 Επομένως, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας, αφενός, ότι οι επίμαχες ενέργειές της δεν προκάλεσαν άμεση βλάβη στους καταναλωτές και, αφετέρου, ότι η συνήθης εμπορική στρατηγική της επιχειρήσεως θα οδηγούσε σε ταυτόσημη προς την επίμαχη τιμολογιακή πολιτική πρέπει να απορριφθούν.

γ) Επί του ισχυρισμού ότι δεν υπήρξε ίση μεταχείριση μεταξύ επιχειρήσεων

- 173 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έδωσε εξηγήσεις επί των γενικών κριτηρίων βάσει των οποίων καθόρισε το ύψος των προστίμων, ούτε σχετικά με τις διαφορές μεταξύ των επιβληθέντων στις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις προστίμων, αγνοώντας όσα δέχθηκε το Πρωτοδικείο με την απόφασή του της 10ης Μαρτίου 1992, T-13/89, ICI κατά Επιτροπής (Συλλογή 1992, σ. II-1021, σκέψη 352). Παρατηρεί ότι ναι μεν η απόφαση αναφέρει ότι οι παραβάσεις που διέπραξε η AWS έπαυσαν το 1989 και ότι η εν λόγω επιχείρηση αντιμετώπισε οικονομικά προβλήματα τα οποία είχαν ως αποτέλεσμα την εξαγορά της από άλλη εταιρία (σημεία 70 και 71), από την άλλη πλευρά όμως δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι και η προσφεύγουσα αντιμετώπισε οικονομικά προβλήματα, τα οποία οδήγησαν στην εξαγορά της από τον όμιλο BTR το 1985. Έτσι, επιβάλλοντας της πρόστιμο κατά 30 φορές μεγαλύτερο εκείνου που επιβλήθηκε στην AWS, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισεως. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν εξέθεσε πουθενά τους λόγους για τους οποίους δεν επέβαλε κύρωση στην επιχείρηση Penguin, αν και είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι και αυτή η επιχείρηση είχε παραβεί το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης και παρά το ότι η εν λόγω επιχείρηση δεν είχε καν απαντήσει στην ανακοίνωση των αιτιάσεων.
- 174 Η Επιτροπή απαντά εξηγώντας ότι το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην AWS ισούται προς το 5 % του κύκλου εργασιών της για τα εν λόγω προϊόντα και ότι εκείνο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα δικαιολογείται από τη διάρκεια των παραβάσεων για τις οποίες θεωρήθηκε υπεύθυνη η κάθε επιχείρηση. Όσον αφορά την Penguin, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η εν λόγω επιχείρηση ναι μεν δεν αντέδρασε στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, αλλά και δεν αμφισβήτησε την απόφαση, αν και της καταλογίσθηκε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1. Επομένως, το Πρωτοδικείο δεν είναι σε θέση να ασκήσει τον έλεγχο του όσον αφορά τη μεταχείριση της Penguin έναντι της επιφυλαχθείσας στην προσφεύγουσα. Τέλος, η Επιτροπή δήλωσε κατά την προφορική διαδικασία ότι η Penguin είναι μικρή επιχείρηση, ο δε ρόλος της στο πλαίσιο της επίδικης παραβάσεως είναι περιορισμένος και χωρίς ενεργή ανάμιξη εκ μέρους της.
- 175 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, με την απόφασή της η Επιτροπή εκθέτει τους λόγους που την οδήγησαν στον καθορισμό του ύψους του προστίμου, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τη σοβαρότητα των παραβάσεων των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, τη διάρκεια των εν

λόγω παραβάσεων, καθώς και το οικονομικό μέγεθος της προσφεύγουσας και της επιχειρήσεως AWS. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να ισχυρίζεται βασίμως ότι δεν εκτίθενται στην απόφαση τα γενικά κριτήρια του καθορισμού του ύψους του προστίμου ή ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, λαμβανομένου υπόψη του οικονομικού της μεγέθους σε σχέση με εκείνο της AWS, καθώς και του καθοριστικού ρόλου της στις εν λόγω παραβάσεις.

- 176 Όσον αφορά το γεγονός ότι δεν επιβλήθηκε κανένα πρόστιμο στην Pinguin, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, συμφώνως προς τη νομολογία του Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αποφύγει την επιβολή κυρώσεως στηρίζοντας τα επιχειρήματά της στο γεγονός ότι η Επιτροπή δεν επέβαλε πρόστιμο σε άλλη επιχείρηση, αναμειγμένη στη διάπραξη της σχετικής παραβάσεως, εφόσον μάλιστα η περίπτωση της επιχειρήσεως αυτής δεν έχει καν υποβληθεί στην κρίση του Δικαστηρίου (βλ. την προπαρατεθείσα απόφαση Ahlström Osakeyhtiö κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 197).
- 177 Επομένως, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, τα οποία βασίζονται στον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή δεν εξέθεσε τα γενικά κριτήρια που έλαβε ως βάση για τον καθορισμό του ύψους του επιβληθέντος προστίμου και στο γεγονός ότι δεν επιβλήθηκε κανένα πρόστιμο στην Pinguin, πρέπει επίσης να απορριφθούν.
- 178 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το επιβληθέν στην προσφεύγουσα πρόστιμο πρέπει καταρχήν μιν να επικυρωθεί, αλλά να μειωθεί λόγω του γεγονότος ότι η διάρκεια της παραβάσεως, για την οποία αποδείχθηκε υπεύθυνη η προσφεύγουσα, πρέπει να θεωρηθεί ότι καλύπτει το χρονικό διάστημα από το 1985 μέχρι το 1990, όσον αφορά τα διάφορα μέτρα που λήφθηκαν για την επιβολή της ως άνω απαγορεύσεως (βλ. ανωτέρω τις σκέψεις 153 έως 157). Εντούτοις, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η μείωση του προστίμου δεν πρέπει να είναι οπωσδήποτε ανάλογη προς τη μείωση της διάρκειας των παραβάσεων τις οποίες διέπραξε, λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας και της κατ' εξακολούθηση διαπράξεως των παραβάσεων που διαπίστωσε η Επιτροπή καθ' όλη τη διάρκειά τους.

179 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο κρίνει, στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του πλήρους δικαιοδοσίας, ότι κατά δίκαιη εκτίμηση των εν λόγω περιστάσεων το πρόστιμο που πρέπει να επιβληθεί στην προσφεύγουσα πρέπει να μειωθεί από 5 σε 3 εκατομμύρια ECU.

Επί του αιτήματος επιστροφής του ποσού που κατατέθηκε προς σύσταση εγγυήσεως για την πληρωμή του επιβληθέντος προστίμου

180 Τέλος, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει την Επιτροπή να της επιστρέψει το σύνολο του ποσού που κατέθεσε προς σύσταση εγγυήσεως για την καταβολή του προστίμου.

181 Με το υπόμνημα αντικρούσεώς της η Επιτροπή προβάλλει ένσταση απαραδέκτου όσον αφορά αυτό το σκέλος του αιτήματος της προσφεύγουσας. Παρατηρεί ότι η ίδια η προσφεύγουσα επέλεξε τη σύσταση εγγυήσεως αντί της καταβολής του προστίμου και ότι, εν πάση περιπτώσει, το Πρωτοδικείο είναι αναρμόδιο να διατάξει τέτοιου είδους μέτρα στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας τον οποίο ασκεί (απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουνίου 1986, 53/85, AKZO κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 1965).

182 Η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε παρατηρήσεις, με το υπόμνημα απαντήσεώς της, όσον αφορά την ένσταση απαραδέκτου την οποία προέβαλε η Επιτροπή.

183 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, δυνάμει του άρθρου 19 του Οργανισμού (ΕΟΚ) του Δικαστηρίου και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το έγγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει συνοπτική έκθεση των λόγων των οποίων γίνεται επίκληση και ότι

αυτή η ένδειξη πρέπει να είναι επαρκώς σαφής και συγκεκριμένη ώστε να παρέχει τη δυνατότητα στον καθού να προετοιμάσει την άμυνά του και στο Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί της προσφυγής (Διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Νοεμβρίου 1993, T-56/92, Koelman κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-1269, σκέψη 21). Το ίδιο ισχύει για κάθε υποβαλλόμενο αίτημα, το οποίο πρέπει να συνοδεύεται από λόγους και επιχειρήματα που να δίνουν τη δυνατότητα τόσο στον καθού όσο και στον δικαστή να εκτιμήσουν κατά πόσον είναι βάσιμο.

- 184 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι εν προκειμένω το ανωτέρω αίτημα δεν αναφέρει τη νομική βάση επί της οποίας στηρίζεται ούτε συνοδεύεται από λόγους ή επιχειρήματα βάσει των οποίων θα μπορούσε να εκτιμηθεί το βάσιμόν του. Ειδικότερα, δεν διευκρινίζεται αν το εν λόγω αίτημα εντάσσεται στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής ακυρώσεως, αν υποβάλλεται βάσει των άρθρων 178 και 215 της Συνθήκης ή αν αφορά έξοδα που μπορούν να αναζητηθούν.

- 185 Επομένως, το αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να επιστρέψει στην προσφεύγουσα το ποσό το οποίο κατέθεσε προς σύσταση εγγυήσεως για την καταβολή του προστίμου, πρέπει οπωσδήποτε, να απορριφθεί ως απαράδεκτο, χωρίς το Πρωτοδικείο να χρειάζεται να αποφανθεί επί της ενστάσεως απαραδέκτου της Επιτροπής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 186 Δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων το Πρωτοδικείο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Εν προκειμένω, επειδή και οι δύο διάδικοι ηττήθηκαν μερικώς, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, κατά δίκαιη εκτίμηση των περιστάσεων της υλοθέσεως, η προσφεύγουσα πρέπει να φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ήμισυ των εξόδων της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση 92/261/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 1992, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/32. 290 — Newitt κατά Dunlop Slazenger International και άλλων), καθόσον αυτή:**
 - α) αφενός, καθορίζει ως χρόνο ενάρξεως της παραβάσεως, η οποία συνίσταται στην επιβολή γενικής απαγορεύσεως εξαγωγής, ημερομηνία προγενέστερη της 1ης Φεβρουαρίου 1985·
 - β) αφετέρου, καθορίζει ως χρόνο παύσεως των διαφόρων μέτρων τα οποία έλαβε η προσφεύγουσα, επιδιώκουσα την τήρηση της απαγορεύσεως εξαγωγής των προϊόντων της, ημερομηνία μεταγενέστερη του έτους 1989.
- 2) **Μειώνει από 5 σε 3 εκατομμύρια ECU το επιβληθέν στη προσφεύγουσα πρόστιμο.**
- 3) **Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.**
- 4) **Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ήμισυ των εξόδων της Επιτροπής.**

Cruz Vilaça

Briët

Καλογερόπουλος

Barrington

Biancarelli

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Ιουλίου 1994.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

J. L. Cruz Vilaça